

ЛЕВИТ

1І покликав Іоуо Мойсея й рече до його з соборного намету: **2**Промов до синів Ізрайлевих і заповідай їм: Коли хто зміж вас приносити ме приніс Іоуові від скоту, мусите приносити приніс ваш від товару й овечок та кіз. **3**Коли приніс його жертва всепалення з товару, мусить приносити самця без скази; до входу в громадянський намет приносити ме його, щоб знайти ласку в Іоуа. **4**І положить руку свою на голову жертви всепалення, і знайде ласку в Господа, щоб спокутувати гріхи свої. **5**І заколеш ти бичка перед Іоуом; і принесуть сини Аронові, сьвященники, кров, і покроплять кровю жертівника з усіх боків, той, що стоїть коло входу в соборний намет. **6**І здійме шкіру з жертви всепалення і розійме її на частини. **7**І запалять сини Арона, сьвященника, вогонь на жертівнику, і розложать на вогні дрова; **8**І покладуть сини Аронові, сьвященники, частини: голову й жир на дровах, над вогнем, що на жертівнику. **9**Тельбухи ж і ноги пополоще в воді, і пустить сьвященник се все димом: се всепаленне, огняна жертва, любі Іоуові пахощі. **10**А коли приніс його з овечок та з кіз, на всепаленне, самця без скази нехай приносить. **11**І заколе його на північному боці жертівника перед Іоуом і набризкають сини Аронові, сьвященники, крові його на жертівника, з усіх боків. **12**І роздійме його на частини, і покладе їх сьвященник вкупі з головою й жиром на жертівнику на дровах, се є на вогні, що на жертівнику. **13**Тельбухи й ноги повиполіскує в воді, і принесе сьвященник усе це, та й пустить димом на жертівнику. **14**Коли ж жертва всепалення від птаства буде приніс його Іоуові, мусить принести жертву свою з горлиць або з голубенят. **15**І принесе її сьвященник до жертівника, і зверне головку їй, та й пустить із димом на жертівнику, а кров її нехай, вицідить по стіні в жертівника; **16**Воле ж її з калом відділить і кине коло жертівника на схід соньця до попельща. **17**І надріже її на крилах, не відділяючи їх, і пустить сьвященник її з димом на жертівнику на дровах, що на вогні: всепаленне се, огняна жертва, пахощі любі Іоуові.

2А коли хто приносити ме Іоуові жертву хлібову, нехай приносить муку пшеничну; і мусить злити на неї олії, і положити на неї ладану. **2**І подасть її синам Ароновим, сьвященникам; і вийме з неї повну жменю пшеничної муки з олією і з усім ладаном, і закурить сьвященник сю частину на спомин на жертівнику: се огняна жертва, пахощі любі Іоуові. **3**Останки од приносу хлібного Аронові й синам його: се велика сьвятиня із огняних жертв Іоуові. **4**А коли приносиш як хлібну жертву печево, то нехай будуть із пшеничної муки коржі прісні, замішані на олії, та ладки прісні, помазані олією. **5**А коли твій приніс на сковороді, то нехай буде мука пшенична замішана на олії незаквашена; **6**Поділиш його на куски і зіллеш олії на його: се хлібна жертва. **7**А коли хлібна жертва твоя в горшку, то нехай буде мука з олією. **8**І принесеш жертву, зроблену з такого хліба, Іоуові; і подаси її сьвященникові, і він понесе її до жертівника. **9**І візьме сьвященник із хлібної жертви частину на спомин, та й воскурить на жертівнику: се огняна жертва, пахощі любі Іоуові. **10**Останки од приносу будуть Аронові й синам його: велика сьвятиня огняних жертв Іоуові. **11**Який би ні був приніс ваш Іоуові, не робити мете його заквашеним; бо ні заквашеного тіста ні меду не можна вам приносити як огняну жертву Іоуові. **12**Що до жертви первоплодів, то повинні ви приносити їх Іоуові; та не приносити мете їх на жертівнику про любі пахощі. **13**І всякі приноси хлібної жертви твоєї мусиш посолювати сіллю, та, щоб не бракувало солі завіту Бога твого при хлібній жертві твоїй; з усяким приносом твоїм приносити мусиш і сіль. **14**А як приносити меш жертву первоплоду Іоуові з колосся, висушеного на вогні, зерно обмелене принести мусиш на жертву з первоплодів твоїх. **15**І наллеш олії на його, і положиш на його ладан: се жертва хлібна. **16**І воскурить сьвященник частину його на спомин із зерна його й олії його з усім ладаном його: се жертва огняна Іоуові.

3А коли приніс його жертва мирна: коли він приносить з товарини, самця чи самицю, без скази мусить принести Іоуві. **2**І положить руку свою на голову жертві своїй, та й заколе її коло входу в соборний намет, і набризкають крові на жертівника з усіх боків сини Аронові, сьвященники. **3**І принесе він із жертви мирної на жертву огняну жир, що вкриває тельбухи, і весь жир, що на тельбухах, **4**І обидві нирки й жир, що на їх, що по боках, і сальник над печінкою; з нирками відділити мусить він се. **5**І воскурять се Аронові сини на жертівнику всепалення, на дровах, се є на вогні: се огняна жертва, пахощі любі Іоуві. **6**Коли ж із отари приніс його в жертву Іоуві, без скази барана чи ягницю мусить він принести. **7**Коли ягня приносить в жертву, так мусить принести його перед Іоуа; **8**І положить він руку свою на голову жертви своєї та й заколе її перед соборним наметом; і набризкають сини Аронові крові його на жертівника з усіх боків. **9**І мусить він принести з мирної жертви огняний приніс Іоуві: жир її, весь курдюк до крижової кості одділить; і жир, що вкриває тельбухи. **10**І весь жир, що на тельбухах, й обидві нирки, й жир, що на їх, та що по боках, і сальник на печінці: з нирками він мусить одділити се. **11**І воскурить сьвященник на жертівнику: се пожива огня, жертва Іоуві. **12**А коли приніс його буде коза, так мусить він привести її перед Іоуа; **13**І положить він руку свою на голову її, та й заколе її перед соборним наметом; і набризкають сини Аронові крові на жертівника з усіх боків. **14**І мусить він принести з сього приніс свій як огняну жертву Іоуві: жир, що вкриває тельбухи й обидві нирки, й жир що на їх, **15**І що по боках, і сальник над печінкою; з нирками мусить одділити се. **16**І воскурить сьвященник на жертівнику: се пожива огняної жертви, на любі пахощі; весь жир Іоуві. **17**Установа віковичня в роди ваші, по всіх осадах ваших: ні жиру, ні крові, щоб ви не їли.

4І рече Іоуо Мойсейові: Промов до синів Ізрайлевих так: **2**Коли яка душа согрішить ненароком проти котрої заповіді

Іоуа, і зробить що небудь, чого не годиться робити, **3**Коли сьвященник помазаний согрішить і дасть привід людям, то за гріх свій, яким согрішив, нехай принесе бичка без скази як жертву за гріх Іоуві. **4**І приведе він бичка до входу в соборний намет, і положить руку свою на голову бичкові, та й заколе бичка перед Іоуом. **5**І возьме сьвященник помазаний бичкової крові, та й внесе до соборного намету; **6**І вмочить сьвященник пучку свою в кров і бризне сім раз перед Іоуом, перед завісою сьвятині. **7**І положить сьвященник крові на роги кадильного жертівника перед Іоуом, що в соборному наметі, а всю кров з бичка вилле до підніжка жертівника всепалення, що коло входу в соборний намет. **8**А весь жир бичка жертви за гріх повиймає з його; весь жир, що вкриває тельбухи, і весь жир, що на тельбухах. **9**І обидві нирки й жир, що на їх, що на стегнах, і сальник на печінці; з нирками повідділає се, **10**Так, як виймається із товарини жертви мирної; і воскурить їх сьвященник на жертівнику всепалення. **11**А шкіру з бичка й усе м'ясиво його з головою його, й ногами його, й з тельбухами його, і з калом його: **12**Всього бичка мусить винести геть з табору на чисте місце, де висипають попіл, та й спалить його на дровах огнем; де висипають попіл, спалять його. **13**Коли ж уся громада Ізраїля согрішить ненарочно, і втаєна буде справа від очей збору, а переступлять котру з усіх заповідей, зробивши, чого не повинні робити, і провинять, **14**І гріх стане явний, котрим согрішили проти неї, тоді мусить громада принести бичка в жертву за гріх і приведе вона його перед соборний намет. **15**І положять громадські мужі руки свої на голову бичкові перед Іоуом, і буде заколений бичок перед Іоуом. **16**І принесе помазаний сьвященник, помазанець, крові з бичка в соборний намет, **17**І вмочить сьвященник пучку свою в кров і бризне сім раз перед Іоуом, перед завісою. **18**І положить крові на роги жертівника всепалення, що коло входу в соборний намет. **19**А весь жир одділить од його та й воскурить на жертівнику. **20**І впорає бичка сього так, як пореє бичка,

ЛЕВИТ

що на жертву за гріх; так і мусить зробити з ним. І так зробить сьвященник покуту за них і проститься їм. 21І винесе бичка геть із табору та й спалить його, як спалив першого бичка. Се жертва за гріх громади. 22Коли согрішить князь і переступить ненарочно одну з усіх заповідей Іоуа, Бога свого, зробивши чого не годиться робити, та й провинить, 23І виявиться йому гріх його, котрим согрішив, так мусить принести свою жертву, козла, самчика без скази. 24І положить він руку свою на голову козла, та й заколе його там, де заколюють жертву всепалення перед Іоуом: се жертва за гріх. 25І возьме сьвященник крові жертви за гріх пучкою своєю та й положить на роги жертівника всепалення, а кров його вилле до стояла жертівника. 26А весь жир його воскурить на жертівнику, як жир жертви мирної. І так зробить сьвященник покуту за гріх його і проститься йому. 27Коли ж хто з простого люду согрішить ненарочно та й переступить одну з заповідей Іоуа, вдіявши чого не повинен чинити, та й провинить, 28І коли пізнає гріх свій, котрим согрішив, так нехай принесе жертву свою: козу без скази за гріх свій, що согрішив ним. 29І положить руку свою на голову жертви за гріх, та й заколе жертву на місці всепалення. 30І возьме сьвященник її крові пучкою своєю та й положить на роги в жертівника всепалення, а всю кров вилле до стояла в жертівника. 31І відділить увесь жир її, як одділяють жир у жертви мирної, і воскурить сьвященник на жертівнику про любі Іоуові пахощі. І таку покуту зробить сьвященник за його, і проститься йому. 32А коли принесе вівцю як приніс в жертву за гріх, нехай буде самиця без скази, що він приносить. 33І положить він руку свою на голову жертви за гріх та й заколе її як жертву за гріх на тому місці, де заколюють жертву всепалення. 34І возьме сьвященник крові од жертви за гріх пучкою своєю та й положить на роги жертівника всепалення, а всю кров її вилле до стояла жертівника. 35А весь жир її одділить, як одділяють жир у жертви мирної, і воскурить сьвященник його на жертівнику при палених жертвах Іоуові; і так відправить

сьвященник покуту за гріх його, що він согрішив, і проститься йому.

5А коли хто тим согрішить що чув голос клятьби і був сьвідком, чи то бачив се, чи знав се, коли не об'явив того, так понесе на собі вину. 2Або коли хто доторкнеться до чого нечистого, чи то стерва нечистого звіря, чи стерва скотини нечистої, чи стерва нечистої повзаючої животини, хоч не знав того, то зробивсь нечистим і провинив. 3Або коли доторкнеться нечистоти людської, якої б ні було нечистоти, що від неї робляться нечистоти, хоч і не знав того, а потім довідається, то він провинив; 4Або, коли покленеться хто, вимовляючи не роздумавши губами своїми, зробити що лихе чи добре, що б там не вимовила людина нерозумного в клятьбі своїй, та не знала того, а потім дознається, то він провинив у сьому. 5І має бути, коли він провинив чим небудь таким, так мусить признатись, чим согрішив він. 6І мусить принести Іоуові за гріх свій, що согрішив, жертву довжну: самицю з отари, вівцю чи козу як жертву за гріх; а сьвященник відправить покуту за гріх його. 7А коли не спромога його на штуку дрібної скотини, так за провину свою, котрою провинився, мусить подати пару горлиць, або пару голубенят Іоуові; одно на жертву за гріх а одно на жертвопаленнє. 8І подасть їх сьвященникові; а той принесе наперед те, що на жертву за гріх і скрутить головку йому над шиєю, та не відділить її. 9І побризкає кровю з жертви за гріх на боки жертівника, останок же крові вилле до стояла жертівника: се жертва за гріх. 10А друге принесе як жертвопаленнє по установі. І так відправить сьвященник покуту за гріх його, котрим согрішив, і проститься йому. 11Коли ж і на пару горлиць або пару голубенят не стане його, так мусить подати на свій приніс, хто провинив, десятину ефи муки пшеничної на жертву за гріх; не класти ме на її олії і не класти ме ладану, бо се жертва за гріх. 12І подасть її сьвященникові і возьме сьвященник із її жменю повну, як частку на спомин, та й воскурить на жертівнику при огняних жертвах Іоуові: Се жертва за гріх. 13І відправить

ЛЕВИТ

святильник покаяння за гріх його, котрим провинив у де чому і проститься йому. Останок же буде святильникові, як хлібова жертва. 14І рече Іоуо Мойсейові: 15Коли хто спроневіряться і ненароком согрішить проти святиощів Іоуа, такий мусить принести за свою провину як жертву Іоуові барана без скази з отари, і по цінуванню твому срібла секелями, по секелю святині, на жертву за провину. 16А що согрішив проти святиого, те мусить віддати, та ще п'ятину додавши, і подати святильникові, і святильник відправить покаяння за гріх його жертвуючи барана, і проститься йому. 17А коли хто согрішить і переступить котру заповідь Іоуа, вчинивши, чого не годиться чинити, хоч би не знав, то провинив, і гріх лежить на йому. 18Такий нехай принесе барана без скази з отари, по цінуванню твому на жертву за провину; а святильник спокутує провину його, котрою провинився не знавши; і проститься йому. 19Се жертва за провину; існо він провинив перед Іоуом. 20І рече Іоуо Мойсейові: 21Коли хто согрішить і спроневіряться проти Іоуа, і запирається перед ближнім своїм в тому, що повірено йому на схованку яке добро, чи то позичив він чи вкрав; або коли видусить що в ближнього свого, 22Або знайде загублене та й відпирається того; і кленеться льживо про що б ні було, що люди творять і грішать: 23Тоді мусить: коли чоловік согрішив і провинив бути так, щоб вернув пожаковане, що пожакував, чи видушене, що видусив, чи повірене, що повірено йому, чи то загублене, що він знайшов; 24Чи щоб ні було воно, про що клявся льживо, 25Нехай виплатить сповна, та ще й п'ятину додасть до того; оддавати ме тому, чие воно, того дня, як приносити ме жертву за провину. 26І подасть жертву за провину свою Іоуові, барана без скази з отари по цінуванню твому, на жертву святильникові. 27І очистить святильник гріх його перед Іоуом, і проститься йому, що б ні було, в усьому, що вкоїв провинивши.

6І рече Іоуо Мойсейові: 2Повели Аронові й синам його: От вам закон

жертвопалення: Жертва всепалення нехай зостанеться на жертівнику всю ніч до ранку; а вогонь на жертівнику мусить горіти на йому. 3І надіне святильник ризу льняну, і спідну одіж льняну надіне на тіло своє; і зійме попіл, що зіставсь од жертви, що пожер огонь, та й положить коло жертівника. 4Потім скине шати свої, надіне иншу одіж, та й винесе попіл із табору, на чисте місце. 5Огонь же на жертівнику мусить горіти, не згасати; і буде запалювати святильник на йому дрова що ранку, і покладати на йому жертву всепалення; і закурювати на йому кусні мирних жертв. 6Вогонь мусить безукінно горіти на жертівнику не згасючи. 7А се закон про жертви хлібні: Приносити мусить їх один із синів Арона перед Іоуом, до жертівника. 8І мусить він взяти з приносу жменю муки й олії й увесь ладан, що на приносі хлібному, та й закурити на жертівнику: се пахощі любі, частина на спомин Іоуові. 9Останки ж жертви їсти муть Арон та сини його; прісне їсти муть у святиому місці; в дворі соборного намету їсти муть. 10Не годиться пекти його заквашеним; як частину їх даю їм від жертвопалення мого: Се велика святиня, як жертва за гріх і як жертва за провину. 11Увесь музкий пол між синами Ароновими їсти ме її. Установа віковичня в роди ваші про жертвопаленне Іоуа. Все, що доторкнеться до них, освятиться. 12І рече Іоуо Мойсейові: 13Се приноси від Арона й синів його, що мусять вони приносити Іоуові в день помазаня свого: десятину ефи муки пшеничної в жертву повсячасну, половину того рано, а половину того в вечір. 14На сковороді в олії щоб пряжено його, поливане олією принесеш його; спечені куски жертви хлібної принесеш як любі пахощі Іоуові. 15І святильник із синів його помазаний намість його мусить се приносити; установа віковичня: Вся жертва буде спалена Іоуові. 16І всяку хлібну жертву святильника мусите до крихти палити; не можна їсти її. 17І рече Іоуо Мойсейові: 18Промов до Арона й синів його: Се закон про жертву за гріх: там де заколюють жертву всепалення, заколювати меться жертва за гріх

ЛЕВИТ

перед Іоуом: се велика сьвятощ. 19Сьвященник, що приносить жертву за гріх, їсти ме її; в сьвятому місці мусять їсти її, в дворі коло соборного намету. 20Усе, що доторкнеться до м'ясива її, осьвятиться; і коли бризне крові її на одежу, те, на що бризнуло, мусиш випрати на сьвятому місці. 21І посудину глиняну, що в їй варено її, треба розбити, а коли в посудині мідяній варено її, так треба витерти й виполоскати водою. 22Увесь музький пол у сьвященників їсти ме її: се велика сьвятощ. Ніякої ж жертви за гріх, що кров з неї вносять у соборний намет, щоб спокутувати гріх у сьвятині, не годиться їсти. На огні палити її.

7А се закон про жертву за провину; велика се сьвятощ. 2На тому місці, де заколюють жертву всепалення, треба заколювати жертву за провину; і крові з неї треба набризкати на жертівник з усіх боків. 3І весь жир треба приносити від неї, курдюк і жир, що вкриває тельбухи. 4І обидві нирки, й жир, що на них, що на боках, і сальник, що на печінці: з нирками треба відділяти його. 5І воскурить їх сьвященник на жертівнику як огню жертву Іоуові: се жертва за провину. 6Увесь музький пол у сьвященників їсти ме її; на сьвятому місці треба їсти її: се велика сьвятощ. 7Як про жертву за гріх, так і про жертву за провину закон один. Котрий сьвященник покутує нею гріх, тому вона буде. 8І котрий сьвященник приносить ме чию жертву всепалення, кожа з усепалення, що принесе він, буде йому, сьвященникові. 9І всякий хлібний дар, що спечено в печі, й усе зготовлене в горшку і пряжене на сковороді: сьвященникові, що його приносить, йому воно буде. 10І всякий хлібний дар, змішаний з олією або сухий, про всі сини Аронові буде, як про одного так і про другого. 11А се закон про жертву мирну, що приносять Іоуові: 12Коли як подяку приносить її хто, так треба принести з жертвою подячною коржі прісні, замішані на олії, та ладки прісні, помащені олією, і муку пшеничну, замішану на олії: балабушки политі олією. 13Опріч коржів з

квашеного хліба приносити мусить свій дар, вкупі з своєю жертвою подячною мирною. 14І приносити мусить він одно з усього того дару як жертвоприношення Іоуові; се буде сьвященникові, що бризкає кров мирної жертви, йому воно буде. 15І м'ясиво з жертви подячної, мирної, його треба їсти в день приносин; не зоставить нічого до ранку з його. 16А коли приніс його буде обітниця чи добровільна жертва, так того ж дня треба їсти його, а останок треба завтрішнього дня поїсти; 17Що ж останется з м'ясива жертви на третій день, треба спалити на огні. 18А коли їсти муть м'ясиво з жертви мирної на третій день, не прийметься вона і ні за що поставиться тому, хто приніс її: гидота буде; і душа, що їла її, візьме на себе гріх. 19М'ясива ж того, до котрого доторкнеться що нечистого, не треба їсти, на огні нехай згорить воно. Що ж до чистого м'ясива, то кожен чистий може їсти його. 20А душа, що з'їла м'ясива від жертви мирної, що буде Іоуові, і будши сама нечистою, викорениться душа та зміж людей своїх. 21І коли душа доторкнеться до чого нечистого, до нечистоти людської, чи до нечистої скотини, чи до нечистої огиди, та й попоїсть м'ясива з жертви мирної, ся душа викорениться зміж людей своїх. 22І рече Іоуо Мойсейові: 23Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Ніякого туку товарини, чи з овечок і кіз, не їсти мете. 24Тук із стерва і тук з того, що зьвір роздере, можна вам брати на потріб в усякій роботі, а їсти зовсім вам не можна. 25Всяка бо душа, що їсть тук із скотини, котру приносять в огню жертву Іоуові, викорениться зміж людей своїх. 26І ніякої крові не їсти мете по всіх осадах ваших, чи з птаства чи із скотини. 27Всяка душа, що попоїсть якої крові, тая душа викорениться зміж людей своїх. 28І рече Іоуо Мойсейові: 29Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Хто приносить жертву мирну свою, мусить подати Іоуові свій дар від жертви мирної своєї. 30Рука його подасть огню жертву Іоуові; тук з погруддем мусить подати: погрудде, щоб принести його як жертву гойдану перед Іоуом. 31І воскурить сьвященник тук на жертівнику,

ЛЕВИТ

а погрудде буде Аронові й синам його. 32А лопатку праву вашої жертви мирної оддавати мете як дар гойданий сьвященникові. 33Которий зміж синів Аронових приносить кров із мирної жертви і тук, тому буде лопатка права як пай. 34Погрудде бо гойданої жертви і лопатку жертвоприношення взяв я у синів Ізрайлевих від мирних жертв їх, та й оддав їх Аронові сьвященникові і синам його як вічну пайку їх від синів Ізрайлевих. 35Се пай мировання Аронові і пай мировання синам його від огняних жертв його, назначений їм з того дня, як допущено їх сьвященниками до служби його, 36Котрого заповідав його синам Ізрайлевим давати їм того дня, як помазано їх: Установа віковічняя в роди ваші. 37Се закон про жертву огню, хлібну і про жертву за гріх і про жертву за провину, і про жертву благальну і жертву мирну, 38Що заповідав його Мойсейові на Синай горі того дня, як велів синам Ізрайлевим приносити дари його, в степу Синай.

8І рече його Мойсейові: 2Возьми Арона й синів його з ним і шати і миро і бичка на жертву за гріх і два барани і кошик опрісноків, 3І збери всю громаду до входу в соборний намет. 4І вчинив Мойсей, як заповідав йому його, і збралась громада до входу соборного намету. 5І промовив Мойсей до громади: Ось що заповідав його учинити. 6І велів Мойсей приблизитись Аронові і синам його, та й пообливав їх водою. 7І надів на його хитон, і підперезав його поясом, і окрив його верхньою ризою, і накинув на його оплічника та й підперезав його мережаною крайкою наплічника і підв'язав на йому оплічника; 8І повісив на його нагрудника і положив на нагруднику урім і тумім. 9І наложив кедар на голову йому, і причіпив до кедара, з переду його, золоту бляху, сьвяту диядему, так як заповідав його Мойсейові. 10І взяв Мойсей мира, і помазав храмину і все, що було в ній, і осьвятити її. 11І бризнув на жертівника сім раз і помазав жертівника і всю посудину його. 12І злив мира на голову Аронові, та й помазав його, щоб осьвятити

його. 13І казав Мойсей приступити синам Ароновим, і повдягав їх у хитони, і поідперізував їх поясами, і понакладав на них клобуки: як заповідав його Мойсейові. 14І привів бичка, що на жертву за гріх; і положили Арон і сини його руки свої на голову бичка, жертви за гріх. 15І заколов його, і взяв Мойсей крові, і положив на роги жертівника з усіх боків пучкою своєю, і розгрішив жертівника; а кров вилив до стояла жертівника і осьвятити його, відправивши покуту за його. 16І взяв увесь жир, що на тельбухах, і сальник на печінці, й обидві нирки, і жир їх, і воскурив все те Мойсей на жертівнику. 17Бичка же і шкіру його і м'ясо його і кал його попалив на вогні за табором; як заповідав його Мойсейові. 18І привів ще барана на огню жертву; і положили Арон і сини його руки свої на голову барана. 19І заколов його, і побризкав Мойсей крові на жертівника з усіх боків. 20А барана поділив на частки, і воскурив Мойсей голову і частки й жир; а тельбухи і ноги виполоскав у воді. 21І пустив Мойсей димом усього барана на жертівнику: се було жертвопалення про любі пахощі, огняна жертва його, як заповідав його Мойсейові. 22І привів барана другого, барана посьвятного, і положили Арон і сини його руки на голову барана. 23І заколов його, і взяв Мойсей крові та й положив на пучку правого вуха Аронові, і на великий палець руки його правої, і на великий палець ноги його правої. 24І казав приступити синам Ароновим, і положив Мойсей крові на пучку в ушах їх правих, і на великий палець рук їх правих, і на великий палець ніг їх, і набризкав Мойсей крові на жертівника з усіх боків. 25І взяв жир і курдюк і весь жир, що на тельбухах і сальник на печінці, й обидві нирки і жир їх, і лопатку праву. 26А з кошика опрісноків, що стояли перед його, узяв одного опріснока і одного коржа хліба олійного та й одну ладку, і положив на масні кусні і на праву лопатку; 27І передав усе разом на руки Аронові і на руки синам його, і приніс гойдану жертву перед його. 28І взяв те Мойсей з рук їх та й пустив з димом на жертівнику всепалення: була се жертва

ЛЕВИТ

посвятна на любі пахощі, огняна жертва Іоуві. 29І взяв Мойсей погрудде і приніс жертву гойдану перед Іоуом; була се частка Мойсейова від посвятного барана, як повелів Іоуо Мойсейові. 30І взяв Мойсей оливи до помазання та крові, що була на жертівнику, і покропив Арона, одіж його і одіж синів його з ним, і освятив Арона і одіж його, і синів його і одіж синів його з ним. 31І рече Мойсей Аронові й синам його: Зваріть м'ясиво коло входу в соборний намет і з'їжте його там із хлібом, що в кошику для жертви посвятної, як я велів, казавши: Арон і сини його їсти муть. 32Останок же з м'ясива і тук мусите спалити вогнем. 33Від входу ж у соборний намет не відходити мете сім день, аж поки не скінчаться дні жертви посвятної: бо сім день буде він висвячувати вас. 34Як чинив сьогодні, заповідав Іоуо чинити, щоб відбути покуту за вас. 35І жити мете коло входу в соборний намет і день і ніч сім діб, і пильнувати мете заповіді Іоуа, щоб не померти вам; так бо наказано мені. 36І чинили Арон і сини його все, що заповідав Іоуо через Мойсейя.

9І сталось на восьмий день, покликав Мойсей Арона й сини його і мужі громадські Ізрайлеві, і каже Аронові: 2Возьми про себе молоде теля на жертву за гріх та барана без скази на всепаленне, та й принеси перед Іоуа. 3А до синів Ізрайлевих промовляти меш кажучи: Возьміть козла на жертву за гріх, а теля й ягня, однолітків, без скази на жертвопаленне. 4Та бугая та барана на мирну жертву, щоб жертвувати перед Іоуом; і жертву хлібну, змішану на олії; сьогодні бо Іоуо явиться вам. 5І принесли те, що повелів Мойсей, перед соборний намет, і приступила вся громада і стала перед Іоуом. 6І рече Мойсей: Ось те, що заповідав Іоуо вам чинити; і явиться вам слава Іоуа. 7І рече Мойсей Аронові: Приступи до жертівника та принеси твою жертву за гріх і жертву всепалення, і зроби покуту за себе і за людей; і жертвуй приноси людські і зроби покуту за них, як заповідав Іоуо. 8І приступив Арон до жертівника, і заколов теля жертву за гріх, що

було за його. 9І подали сини Аронові кров йому, і вмочив він пальця свого в кров і положив на роги жертівника, і вилит кров до стояла жертівника. 10А жир і нирки і сальник од печінки жертви за гріх пустив з димом на жертівнику, як заповідав Іоуо. 11А м'ясиво й шкіру спалив на вогні за табором. 12І заколов всепаленне; і подали сини Аронові кров йому, і покропив нею жертівника з усіх боків. 13І жертву всепалення подали йому, з частками її, і голову, і пустив з димом на жертівнику. 14І виполоскав тельбухи й ноги та й пустив з димом на жертівнику. 15І приніс жертву від людей, і взяв козла жертву за гріх, що був за людей, і заколов його, і приніс його жертву за гріх, так само як перву. 16І приніс жертву огню і жертвував по установі. 17І приніс жертву хлібну, і сповнив нею руки свої та й пустив з димом на жертівнику, окрім ранішньої огняної жертви. 18І заколов бугая, та барана, жертву мирну, що була за люде. І подали сини Аронові крові йому, і окропив нею він жертівника з усіх боків. 19І взяв тук із бугая та з барана, курдюк і те, що вкриває тельбухи і нирки і чеpecь з печінки; 20І положили тук на погрудде, і він пустив з димом на жертівнику. 21І кусні погруддя і праву лопатку приніс Арон як гойдану жертву перед Іоуом, так як велів Мойсей. 22Тоді зняв Арон руки до людей, і благословив їх; та й зійшов униз після того, як приніс жертву за гріх і жертву всепалення і жертву мирну. 23І ввійшли Мойсей та Арон у соборний намет; і вийшли та й благословили людей. І явилася слава Іоуа всьому людові. 24І вийшло поломя сперед Іоуа, і пожерло на жертівнику жертву всепалення й кусні жиру; і вбачали всі люде, і загукали з радощів та й попадали на лица свої.

10І взяли сини Аронові, Надаб і Абігу кожен кадильницю свою та положили жару в них, і посипали на жар кадила та й почали приносити перед Іоуом огонь чужоземній, чого він їм не заповідав. 2І вийшло сперед Іоуа поломя та й пожерло їх, і померли вони перед Іоуом. 3І рече Мойсей Аронові: Оце ж і сталось те, що

ЛЕВИТ

глаголав Іоуо: В тих, що приближаються до мене, освячусь, і перед усім народом прославлюсь. 4І мовчав Арон. І покликав Мойсей Мизаїла та Ельзафана, синів Узїїла, дядька Аронового, і сказав їм: Приступіть і винесіть братів ваших із сьвятині за табір. 5І приступили вони, та й віднесли їх у хитонах їх за табір, як повелів Мойсей. 6І рече Мойсей Аронові і Елеазарові й Ітамарові, синам його: Клобуків з голов ваших не скидайте і одежі вашої не шарпайте, щоб не померти вам, і Господь не розлютився на всю громаду; а нехай ваше браттє, весь дом Ізраїлів плачуть за погорівшими огнем, що запалив Іоуо. 7Із входу в соборний намет не виходити мете, щоб не вмерти вам; бо миропомазаннє Іоуа на вас. І вчинили вони по слову Мойсейовому. 8І рече Іоуо Аронові: 9Вина й хмелевих напиків не пий, ні ти сам ні сини твої з тобою, як треба вам увійти в соборний намет, щоб не вмерти вам. Установа віковична в роди ваші, 10І щоб розбирати вам між тим, що сьвяте, і тим, що не сьвяте, між тим, що чисте, і що не чисте, 11І навчати синів Ізраїлевих всіх установ, що дав їх Іоуо вам через Мойсея. 12І рече Мойсей Аронові й Елеазарові й Ітамарові, синам його, що zostались: Возьміте приніс хлібний, що зіставсь од огняної жертви Іоуові та й їжте його прісним коло жертвника; се бо велика сьвятощ. 13І їсти мете його в сьвятому місці: бо се пай твій і пай синів твоїх з огняних жертв Іоуові; так бо заповідано мені. 14Погрудде ж жертви гойданої і лопатку жертви підношеної мусите їсти на чистому місці, ти й сини твої й дочки твої з тобою: се бо пай твій і пай синів твоїх, призначений із жертв мирних у синів Ізраїлевих. 15Лопатку жертви підношеної і грудину жертви гойданої, пускаючи з димом жир, мусите приносити вкупі з огняними жертвами, щоб гойдати їх як жертву гойдану перед Іоуом, і буде се тобі і синам твоїм з тобою пай віковичній: так бо заповідав Іоуо. 16І Мойсей шукав пильно козла, що принесено як жертву за гріх, аж се його спалено. І розгнівався на Елеазара та Ітамара, синів остальніх Аронових і рече: 17Чом не ззіли ви жертви за гріх на

місці сьвятому? се ж бо сьвятощ між сьвятощами, і він дав се вам, щоб узяти на себе гріхи громади та спокутували їх перед Іоуом. 18Ось крові з неї не внесено в сьвятиню; доконьче треба було вам з'їсти її в сьвятині, як повелівав я. 19І сказав Арон до Мойсея: Дивись, приносили вони сьгодні жертву свою за гріх та всепаленнє своє перед Іоуом, і таке лучилось мені! А коли б я сьгодні їв жертву за гріх, чи гаразд воно було би в очах Іоуа? 20Вислухав се Мойсей, і було се добре в очах його.

11І рече Іоуо Мойсейові й Аронові: 2Промовте до синів Ізраїлевих і скажіть їм: Оце така скотина, що можна вам їсти з усьої скотини, що є на землі: 3Усяку скотину, що в неї ратиці розколені і між ратицями розколина глибока і вона ремигає, таку можна вам їсти. 4Ось яких тільки неможна вам їсти з тих, що ремигають, а ратиці в них розділені: верблюда, дарма що ремигає, та ратиці у його нерозділені; нечистий він вам буде. 5І крілика, що хоч і ремигає, та немає копит розділених; нечистий він вам буде; 6І зайця, що ремигає, та немає ратиць розділених; нечистий він вам буде. 7І свиню, що хоч у неї ратиці розколені та й зовсім розколені ратиці, але вона не ремигає; нечиста вона вам буде. 8Мясива їх не їсти мете, падалі ж їх не торкати метесь; нечисті вони вам будуть. 9З усього ж, що в водах, можна вам їсти: все, що має сплавки і луску, що в водах, у морях і в ріках, можна вам їсти; 10А все, що немає сплавки і луски в морях і ріках, усе, що кишить у водах, і всяка животина, що в морю, вони будуть вам гидотою. 11І гидкі вони мусять бути вам: мясива їх не їжте і падалі їх уважайте за гидоту. 12Усе, що без сплавки і луски в воді, буде гидотою вам. 13Оце ж ті, що вважати мете гидкими з птаства; неможна їх їсти, вони гидь: орел, коршак, і морський орел, 14І пугач, і сокіл з порою його, 15І всякий ворон з порою його. 16І стровус, і чайка, і яструб з порою його. 17І сова, і рибалка та ібис, 18І лебедь, і пеликан, і сич, 19І бузьок і чапля з порою її, й вудвод, і

ЛЕВИТ

нетопир. 20Усе крилате, і ходюче на чотирох, гидота вам буде. 21Тільки тих можна їсти зміж усьої крилатої животины, що ходить на чотирох ногах: що має литки над ногами, щоб скакати по землі. 22Ось яких зміж їх можна вам їсти: сарану з породою її, коники всякі, і скакуни всякі з породою їх, та хрущі всякі з породою їх. 23А всяка инша крилата животины, що на чотирох ногах, буде гидотою вам. 24І від них нечистими робити метесь: хто торкнеться стерва їх, нечистим стане до вечора. 25І хто нести ме частку трупа їх, мусить випрати одїж свою, і буде нечистим до вечора. 26Всяка скотина, що має ратиці та не зовсім розколені ратиці і не ремигає: гидота вам; хто торкнеться об неї, буде нечистим. 27І все ходюче на лапах між усім животним, що на чотирох ногах, нечисте вам буде; хто торкнеться об трупа їх, буде нечистий до вечора. 28А хто ніс їх трупа, мусить випрати одїж свою і буде нечистий аж до вечора; нечисті вони вам. 29І сі нечисті вам з животины лазючої по землі: кріт, і миш, і ящірка з породою своєю, 30І анака, і коах, і летах, і хомет, і хамелон, 31Сі нечисті вам зміж усіх повзючих; хто торкнеться об них здохлих, кожен буде нечистий аж до вечора. 32І все, на що одно з них впаде, коли воно здохле, буде нечисть; усяка посудина деревяна, чи одїж, чи шкіра, чи торба, чи знаряддє яке, що ним що робиться, треба класти в воду і будуть нечисті до вечора, а потім чисті будуть. 33І всяка посудина черепяна, що до неї впаде которе з них: усе, що є в нїй, буде нечистим, а її треба розбити. 34І всяка їда, що їдять, коли хлюпне на неї вода з такої посудини, буде нечиста: і всякий напитек, що пють його, буде в такій посудині нечистим. 35І все, на що впаде частина трупу їх, нечистим стане; піч і припічок мусять розібрати; нечисті вони, і нечисті мусять бути вам. 36Тільки криниця та колодязь, та всякий водозбір, чисті будуть; хто ж торкнеться об їх трупа, буде нечистий. 37А коли впаде частка їх трупа на яке посїяне насінне, що треба сїяти, чисте буде воно. 38А коли в воді намочено насінне, та впаде частина трупа їх на його,

нечистим буде воно вам. 39А коли здохне яка скотина, що можна вам їсти, хто торкнеться падла її, буде нечистий аж до вечора. 40І хто ніс падло її, мусить випрати одїж свою, і буде нечистий аж до вечора. 41І кожне з гаду повзаючого по землі, се гидь; неможна його їсти. 42Все що повзає на череві, і все що ходить на чотирох, і все многоножне між всякою животиною, що повзає по землі, не їсти мете, вони бо гидота. 43Не паскудьте себе жадною повзаючою животиною, і не робить себе нечистими через них, щоб не опоганитись вам ними. 44Я бо Іоуо, Бог ваш; тим то й освячуйте себе і будьте сьвятими, я бо сьвятий. І не опоганюйте себе животиною, що повзає по землі. 45Я бо, Іоуо, вивів із Египецької землі вас, щоб вашим Богом бути, і мусите бути сьвятими: я бо сьвятий. 46Се закон про скотину, і про птаство, і про всяку животину, пливаючу у воді і про животину повзаючу по землі, 47Щоб робити ріжницю між нечистим і чистим, і між животиною їдомою і животиною, що не можна їсти.

12І рече Іоуо Мойсейові: Промов до синів Ізрайлевих і кажи: 2Коли жінка буде при надїї і вродить хлопятко, так нечистою буде вона сім день; як у дні нечистої недуги буде вона нечистою. 3А восьмого дня обріжуть крайню шкірочку в його. 4І трийцять три дні мусить вона пробувати в кровочищенню своїм, нї до чого сьвятого не доторкатись, і до сьвятині не приходитьи, покіль минуться дні очищення її. 5А коли вродить дівчатко, нечистою буде два тижні, як в дні нечистої недуги своєї, і шістьдесять шість день перебувати мусить дома в кровочищенню своїм. 6Як же сповняться дні очищення її, за сина чи за доньку, мусить принести ягня річняка на всепаленне та голубеня чи горлицю на жертву за гріх до входу в соборний намет сьвященникові. 7І принесе він се перед Іоуом і відправить покуту за гріх її та й очистить од кровотоку її. Се закон для роджаючих, чи буде хлопятко чи дівчинка. 8А коли не спромога її на дрібну скотину, дак мусить вона взяти пару горлиць або пару

ЛЕВИТ

голубенят, одно про всепаленне і одного про жертву за гріх. І відбуде сьвященник покуту за гріх її і очиститься.

13І рече Іоуо Мойсейові та Аронові: 2Коли буде під шкірою на тілі чоловіка напухлина, чи струп чи пляма, і буде на шкірі тіла його болячка, так мусять привести його до Арона, сьвященника, або до которого з синів його, сьвященників. 3І огляне сьвященник болячку під шкірою на тілі, і як волоссе над болячкою побіліє і болячка буде глибоше як шкіра тіла, то се проказа. І оглянувши його, обявить сьвященник нечистим його. 4А коли тільки пляма під кожою тіла його побіліє і не буде глибша вона як шкіра, і волоссе не побіліє, тоді зачинить сьвященник того, у кого є болячка, на сім день. 5Та й огляне його сьвященник сегого дня, і побачить, що болячка не змінилась, не роскинулась по шкірі, так зачинить його сьвященник на сім день удруге. 6А як огляне його сьвященник сегого дня удруге, і поблідла болячка і не розкинуло її по шкірі, то обявить його сьвященник чистим: се струп; і мусить випрати одіж свою, і буде чистий. 7Коли ж буде розкидати струпи по кожї після того, як оглянув його сьвященник і обявив чистим, так нехай покажется сьвященникові в друге; 8Огляне ж його сьвященник, і побачить, що струп розкинувся по кожї, то нечистим обявить його сьвященник: се проказа. 9Коли буде на людині проказа, так нехай приведуть її до сьвященника. 10І огляне його сьвященник, і побачить, се пухлина біла на кожї і побліїв від неї волос на кожї, і дике м'ясиво на пухлині, 11То се проказа застаріла на кожї тіла його, і нечистим обявить його сьвященник; і зачинить його, бо людина нечиста. 12Коли ж обкине кожу проказа і вкриє проказа всю кожу недужого з голови до ніг, куди б і не глянули очі сьвященника; 13І сьвященник огляне його, і бачить, що проказа все тіло його вкрила, так обявить людину чистою; коли вся вона побіліла, то людина чиста. 14Коли ж показується на їй дике м'ясиво, людина нечиста. 15І як побачить сьвященник дике м'ясо, то нечистою

обявить людину; м'ясо дике нечисте: се проказа. 16Коли ж зміниться м'ясиво дике й стане біле, так мусить людина показатися сьвященникові; 17І огляне її сьвященник, та й побачить що болячка білою стала: то чистим обявить сьвященник того, в кого болячка: він чистий. 18Так само, коли буде боляк на тілі, під шкірою його, та й загоїться, 19А на місці боляка зробиться пухлина біла, чи біло-червонява пляма, то має показатися сьвященникові; 20І огляне його сьвященник, та й побачить, що воно глибше кожї і волос на йому взявся білим, так нечистим обявить його сьвященник: се недуга прокази, що показала в болячці. 21І огляне людину сьвященник, та й побачить, що нема на кожї волосу білого і пляма не нижше кожї, так зачинить людину сьвященник на сім день. 22А коли розкинеться пляма по кожї, то нечистим обявить його сьвященник: се хроба. 23Коли ж на своїму місці останеться пляма, не розкинувшись, так се пруг чиряка; і чистою обявить людину сьвященник. 24Або коли на кожї тіла буде опечина від огню, і зробиться з опечини пляма біло-червонява або біла, 25І огляне людину сьвященник, і побачить, се побліїв волос на плямі і на погляд вона глибше від кожї, то се проказа; вона взялась на опечині, і нечистою обявить людину сьвященник: се болячка прокази, 26А як огляне її сьвященник, і побачить, що нема на плямі білого волосся, та не глибше кожї вона, та бліда, так зачинить людину сьвященник на сім день. 27І огляне її сьвященник на семей день; коли роскинулось по кожї, так нечистою обявить людину сьвященник: се болячка прокази. 28Коли ж на своїму місці останеться пляма, і не розкинуло її по кожї і сама бліда, так се пухлина опеченого місця, і чистою обявить людину сьвященник; бо се пруги опеченого місця. 29І коли в чоловіка чи в жінки яка болячка на голові чи на бороді, 30І сьвященник огляне, та й побачить, що вона глибше від кожї і на їй волоссе жовтовате, тонке, то нечистою обявить людину сьвященник: се пархи, се проказа на голові, чи на бороді в людини. 31І як

ЛЕВИТ

огляне сьвященник паршиву болячку, та й побачить, що вона не глибше кожї і нема на їй чорного волосу, так зачинить сьвященник паршивого на сім день. 32І коли огляне сьвященник паршиву болячку сегого дня, та й побачить, що не розкинуло пархи, і нема на них волосу жовтявого, і на погляд пархи не глибші від кожї, 33То нехай обстрижеться; але пархів нехай не стриже; і сьвященник зачинить на сім день удруге. 34І огляне сьвященник пархи на семей день, та й побачить, що не розкинулись пархи по кожї, і на погляд не глибше вони кожї, так обявить людину чистою сьвященник; і випере вона одїж свою, та й буде чиста. 35А коли після того, як очиститься, стане розкидати пархи по кожї, 36І сьвященник огляне його, та й побачить, що пархи розкинулись по кожї, то не буде сьвященник шукати волосу жовтявого: нечиста се людина. 37А коли, на його погляд, пархи остались на місці, і волос чорний поріс по них, то вигоїлась людина з пархів; чиста вона, і чистою обявить її сьвященник. 38Так само коли в чоловіка чи в жінки появляться на кожї тіла їх пліші, біляві плями, 39І сьвященник огляне їх, та й побачить, що на кожї тіла їх бліді, біляві плями, то се лишай, що показався на кожї: се чиста людина. 40А коли в кого повилазить волоссе, то лисоголовий він: він чистий. 41І коли вилїзе волоссе спереду на голові, то він лисий: чист він. 42Коли ж на лисині передній або задній будуть біло-червонясті пліші, то се проказа на передній або задній лисині в його. 43І огляне його сьвященник, і побачить, що напухлина недуги біло-червоняста на лисині його передній або задній така, якою показується проказа на кожї тіла, 44То він чоловік прокажений: нечистий він, і сьвященник мусить обявити його зовсім нечистим: язва його на голові його. 45І одїж прокаженого, в кого недуга, мусять порозбирати, і голова його мусить бути непокрита, і по бороду мусить він закутатись, і кричати ме він: нечистий, нечистий! 46Докіль болість його, буде він нечистим; він нечистий: самотою жити мусить він; за таббором оселя його. 47Коли й на одежині

буде яка зараза, на вовняній, чи на одежині льняній; 48Чи на основині, чи на переплітці* льняній чи вовняній, чи на смушах, чи на якій кожушині, 49І чи буде зараза зеленява, чи червоняста на одежині, на шкірі, чи на основині, чи на переплітці, чи на якій роботі кожушній, се хроба прокази, і мусять показати сьвященникові. 50І огляне сьвященник заразу, та й зачинить те, на чому хроба, на сім день. 51І коли побачить заразу сегого дня, що вона розкинулась по одежині, чи по основині, чи по переплітці, чи по шкірі, та що ні було б зроблене із шкіри, се хроба та пожираюча проказа: се язва, нечисте воно. 52І мусить спалити одєжину, чи основину, чи переплітку, чи вовняне, чи льняне, чи яка б ні була робота шкіряна, що зараза на ній: бо се проказа пожираюча: на вогні мусять спалити. 53А як огляне сьвященник, і побачить, що проказа не розкидається по одежині, чи по основі, чи по переплітці, чи по якій роботі шкіряній, 54То звелить сьвященник, щоб випрала те, на чому зараза, та й зачинить його на сім день удруге. 55І огляне сьвященник, після того як виперуть, і побачить, що не змінилась видом проказа, хоч і не розкинулась, то нечисте воно; в огні спалити мусиш його: струпішіе воно, ча на лицевій чи на виворітній стороні. 56А коли огляне сьвященник, і побачить, що зараза поблїдла після прання, так мусить віддерти її від одєжини, чи від шкіри, чи від основини, чи від переплітки. 57Коли ж покажется вона знов на одежині, чи на основині, чи на тканю, чи на якій роботі шкіряній, то се повстаюча зараза; на огні мусиш те спалити, на чому зараза; 58Одєжину ж, чи основину, чи переплітку, чи яку роботу шкіряну мусиш випрати. Коли зараза минеться, так випрати вдруге, і буде чисте. 59Се закон про хроби прокази на вовняній одєжині, чи на льняній, чи на основині, чи на втоці, чи на якій роботі шкіряній, щоб обявити їх чистими або нечистими.

14І рече Іоуо Мойсейові: 2Се буде законом для прокажених в день очищення його, 3Приведуть його до сьвященника, і

ЛЕВИТ

вийде сьвященник геть із табору, і огляне сьвященник, і побачить, що вигоїлась проказа в прокаженого. 4І звелить сьвященник взяти для того, хто має очиститись, пару птиць живих і чистих і дерева кедрового та кармазину й гисопу. 5І звелить сьвященник заколоти одну птицю в черепаній посудині над живою текучою водою. 6Живу ж пташку візьме і дерево кедрове й кармазин і гисоп та й умочить все те і живу пташку в кров зарізаної пташки над живою водою. 7І бризне на того, хто очищається од прокази, сім раз, та й обявить його чистим, і випустить живу пташку в поле. 8І повипирає той, хто очищається, одіж свою, і обстриже волоссе на собі, і сам викупається в воді; і він чистий. А тоді вже можна йому прийти в табір, та мусить прожити знадвору намету свого сім день. 9І станеться на семий день, що обстриже він волоссе на собі і бороду свою й брови свої. Все волоссе на собі мусить пообстригати; і повипирає одіж свою, і викупає все тіло своє в воді, і стане чистий. 10А на восьмий день візьме двойко ягнят без скази й одно ягня, овечку однолітку без скази та три десятині ефи муки на приніс, змішаної з олією, та один лог олії. 11І поставить сьвященник, котрий очищає, людину що очищається, і се все перед Іоуом коло входу в соборний намет. 12І візьме сьвященник ягня одно та й принесе його як жертву за провину з логом* олії, і принесе їх як жертву гойдану перед Іоуом. 13І заколе ягня в тому місці, де заколюють жертву за гріх і жертву всепалення, в місці сьвятому; бо як жертва за гріх, так буде і жертва за провину сьвященникові; велика сьвятощ. 14І візьме сьвященник крові з жертви за провину, та й положить на пучку правого вуха в того, що очищається і на великий палець на правій нозі його. 15І візьме сьвященник од лога олії та й налле собі на ліву долоню. 16І вмочить сьвященник палець свій правий в олію, що в лівій долоні його, та й бризне олії пальцем своїм сім раз перед Іоуом. 17З олії ж, що зісталась в руці його, дасть сьвященник на пучку правого вуха того, кого очищає, і на великий палець правої

руки його і на великий палець правої ноги його, і на кров із жертви за провину. 18Що ж зістанеться олії, що в руці сьвященника, вилле він на голову тому, кого очищає, і спокутує сьвященник гріхи його перед Іоуом. 19І принесе сьвященник жертву за гріх і спокутує гріхи того, кого очищає од нечисті його; а потім заколе жертву всепалення. 20І принесе сьвященник жертву всепалення і жертву хлібну на жертівнику. І так спокутує сьвященник гріхи його; і стане той чистий. 21А коли він убогий і не спроможеться, так візьме одно ягня на жертву за провину і жертву гойдану, щоб спокутувати гріх свій, та десятину муки, перемішану з олією, на хлібну жертву, та лог олії; 22Та пару горлиць або пару голубенят, по спромозі своїй, і буде одно про жертву за гріх, а друге про всепаленне. 23І принесе їх на восьмий день свого очищення сьвященникові до входу в соборний намет перед Іоуом. 24І візьме сьвященник ягня, що на жертву за провину, та лог олії, і принесе сьвященник жертву гойдану перед Іоуом. 25І заколе ягнятко, що на жертву за провину, і візьме сьвященник крові від жертви за провину, і положить на пучку правого вуха в того, кого очищає і на великий палець на руці його правій, і на великий палець на нозі його правій. 26І зілле сьвященник олії на ліву руку свою; 27Та й бризне сьвященник правим пальцем своїм олії, що на лівій долоні його, сім раз перед Іоуом. 28З олії ж, що зісталась на долоні його, положить сьвященник на пучку правого вуха в того, кого очищає, та на великий палець на правій руці його, та на великий палець на правій нозі його, на місце крові жертви за провину. 29Що ж останеться олії на долоні сьвященника, вилле він тому, кого очищає, на голову, і спокутує сьвященник за його перед Іоуом. 30І принесе той одну з горлиць або з голубенят, на що спроможеться, 31По спромозі: одно як жертву за гріх, а друге на всепаленне вкупі з хлібною жертвою. І відбуде сьвященник покуту за того, кого очищає, перед Іоуом. 32Се закон про того, хто хорий від прокази, хто очищаючись не

спроможеться на те, що приписано. 33І рече Іоуо Мойсейові: 34Як прийдете в Канаан землю, що сам я наділю вам у державу, і як нашлю болячки заразливі в будинки землі тої, що буде ваша. 35Мусить прийти той, чий будинок, й обявити сьвященникові так: щось таке, наче проказа, виявилось у мене в будинку. 36І звелить їм сьвященник очистити будинок, перш ніж увійде сьвященник оглядати болячку, щоб не стало нечистим усе в будинку, а потім увійде сьвященник, щоб оглянути будинок. 37І огляне він, та й побачить, що зараза на стінах у будинку: западини веленяві або рудяві, і на погляд вони глибше стіни, 38То вийде сьвященник із будинка до входу в будинок, і замкне будинок на сім день. 39І вернеться сьвященник сегого дня та й огляне, і се розкидується зараза по стінах у будинку, 40То скаже сьвященник повиймати камінне, що на йому зараза, та й викинути за гзродом, у місце нечисте. 41А будинок скаже обшкробати в середині по всіх боках будинка, і висиплють обшкробану глину за городом, на місце нечисте. 42І наберуть иншого каміння та й принесуть замість викинутого каміння, і візьмуть иншої глини та й обкинуть будинок. 43Коли ж ізнов покажеться зараза, та й стане розростатись в будинку послі того як виймуть каміння та обшкробають будинок та обкинуть його глиною, 44Тоді ввійде сьвященник та й огляне; а коли побачить, що порозкидало заразу по будинку, то се в'їдлива проказа на будинку: нечистий він. 45І велить зруйнувати будинок, камінне його, дерево його і всю глину його, та й повиносити за гзрод, у місце нечисте. 46Хто ж приходив у будинок якого дня, як замкнено його, буде нечистий аж до вечора. 47А хто спав у будинку, мусить випрати одіж свою, і хто їв у будинку, мусить випрати одіж свою. 48Коли ж прийде сьвященник та й огляне, і се не розкидає нечисті по будинку послі того, як обкинуто будинок глиною, так чистим обявить сьвященник будинок: вигоїлась бо зараза. 49Та мусить він принести на очищенне будинка дві птиці та дерева кедрини і кармазину й гисопу. 50І заріже

одну птицю в посудині черепаній над водою текучою; 51І візьме дерево кедрини і гисоп і кармазин і птицю живу, та й умочить їх у кров птиці зарізаної, та в текучу воду, та й покropить будинок сім раз. 52І очистить будинок птичою кровю й водою текучою і птицею живою й деревом кедриною й гисопом і кармазином; 53І випустить він птицю живу за городом у поле. І так спокутує він будинок, і буде він чистий. 54Се встанова про всякі болячки заразливі і про пархи. 55І про заразу на одіж і будинки, і про опухлину й про солуди й про плями, щоб навчати, в які дні будуть обявляти нечистим і в які обявляти чистим. Се встанова на проказу.

15І рече Іоуо Мойсейові та Аронові: 2Промовте до синів Ізрайлевих і кажіть їм: Як буде в кого течі з тіла його, через течиво своє він стане нечистим. 3І се буде нечисть його в течиві його, чи то випускає тіло течиво своє, чи задержує тіло течиво своє, се нечисть. 4Усяке ложе, що на його лягає течивий, буде нечисте, і всяка річ, що на неї сідає він, буде нечиста. 5І хто торкнеться об ложе його, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і буде нечистим до вечора. 6І хто сів на знарядде, що на йому седів течивий, мусить випрати одіж свою та викупатись в воді, і буде нечистим до вечора. 7І хто торкнеться об тіло течивого, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і буде нечистим до вечора. 8І коли плюне течивий на чистого, той мусить випрати одіж свою, та викупатись у воді, і буде нечистим до вечора. 9І всяке сідало на возі, що їхав на йому течивий, буде нечисте. 10І кожне, що торкнеться об що б ні було спід його, нечисте буде до вечора. 11А хто таке підніме, мусить випрати одіж свою, і буде нечистим до вечора. І до кого торкнеться течивий не обмивши рук, мусить випрати одіж свою, та викупатись у воді, і буде нечистий до вечора. 12І ту посудину черепаю, що до неї торкнеться течивий, мусять розбити, а всяку посудину деревяну мусять вимити в воді. 13І коли течивий очищається від течива свого, нехай одлічить собі сім день про своє

ЛЕВИТ

очищення, і мусить випрати одіж свою, і викупати тіло своє в воді текучій, і стане чистий. 14А на восьмий день візьме він собі пару горлиць, або пару голубенят і принесе перед Іоуа до входу в соборний намет, і оддасть їх сьвященникові. 15І принесе їх сьвященник одно на жертву за гріх, а друге на всепаленне, і спокутує сьвященник його перед Іоуом від течива його. 16А коли в кого буде стікати сімя, мусить він викупати в воді все тіло своє, і буде нечистим до вечора. 17І всяку одєжину, і всяку шкіру, що капнуло на неї текуче сімя, нехай виперуть у воді, і нечистими будуть ті речі до вечора. 18І коли з жінкою ляже чоловік течивий сімям, то вони мусять скупатись у воді, і будуть нечистими до вечора. 19І коли буде течиво в жінки, та буде кров течивом на тілі в неї, сім день мусить вона бути відлученою в нечистоті своїй; і кожне, хто торкнеться до неї, нечисте буде до вечора. 20І все, на що ляже вона в нечистоті своїй, нечистим буде, і все, на чому вона сяде, нечистим буде. 21І кожен, хто торкнеться об постель її, мусить повипирати одіж свою, і викупатись у воді, і нечистим буде до вечора. 22І кожне, що торкнулось об яку річ, що на ній сіділа вона, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистим буде до вечора. 23І коли б що небудь було на постелі чи на речі, що на ній сіділа вона, коли хто торкнеться об його, нечистим буде воно до вечора. 24Коли ж хто ляже з нею, на йому буде нечисть її, і нечистим буде він до вечора, а всяке ложе, що на його ляже вона, буде нечистим. 25Так само жінка, коли буде в неї кровотіч кілька днів позачас нечистоти її, чи то коли буде в неї кровотіч, як минув час нечистоти її, тоді буде у всі дні нечистого течива свого відлучена як в дні нечистоти своєї; нечиста вона. 26Всяке ложе, на котре лягає вона по всі дні течива свого, буде про неї як ложе чищення її; і всяка поставина, що на ній сїдає вона, нечиста буде, як в час чищення її. 27І кожне, хто торкнеться їх, нечистим буде, і мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистим буде до вечора. 28А коли одужає вона від кровотічі своєї, нехай одлічить собі

сім день, і потім чистою стане. 29І візьме собі на восьмий день пару горлиць або пару голубенят і принесе їх сьвященникові до входу в громадський намет. 30І принесе в жертву сьвященник одно на жертву за гріх, а друге на всепаленне. І так спокутує сьвященник за неї перед Іоуом задля нечистого течива її. 31Сим робом будете ви держати синів Ізрайлевих оддалеки від їх нечистоти, щоб не вмирати їм у нечистоті своїй, опоганюючи виталище моє, що посеред них. 32Се закон про течивого, і про того, в кого сімя стікає, що робить його нечистим, 33І про ту, що нездужає від чищення свого, і про тих, у кого течиво, чоловік чи жінка, і про чоловіка, що лягати ме з нечистою.

16і рече Іоуо Мойсейові по смерті двох синів Аронових, як померли наближившись перед Іоуа. 2І рече Іоуо Мойсейові: Промов до Арона, брата твого, щоб не входив по всяк час у сьвятині за завісу, перед віко, що на скрині, щоб не вмерти йому; в хмарі бо обявляться буду над віком. 3От з чим входити мусить Арон у сьвятиню: з бичком про жертву за гріх та з бараном про всепаленне. 4Сьвященний хитон льняний надівати мусить і спідня одєжа льняна мусять бути на тілі його, і поясом льняним підперізуватись мусить, і завивало льняне мусить навивати: се одіж сьвята; і скупає у воді тіло своє і вдягнеться. 5А від громади синів Ізрайлевих візьме двох козлів на жертву за гріх, та одного барана на всепаленне. 6І принесе Арон бичка як жертву за гріх, що буде за него, та й спокутує за себе і за дім свій. 7І візьме обох козлів і поставить їх перед Іоуом до входу в громадський намет. 8І кине Арон жереб про обох козлів: один жереб про Іоуа, а один жереб на відпущенне. 9І приведе Арон козла, що на його випав жереб про Іоуа, і принесе його як жертву за гріх. 10А козла, що на його впаде жереб на відпущенне, поставить живого перед Іоуом, щоб спокутувати на йому та пустити його в степ. 11І принесе Арон бичка, що на жертву за гріх, і що за него буде, і спокутує за себе і за дім свій, та й заколе бичка,

що на жертву за гріх, і що буде за него. 12І візьме він кадильницю повну жару з жертівника перед Іоуом і набере повні руки пахущого кадила, на дрібно стовченого, та й понесе за завісу. 13І по-сипле кадило на жар перед Іоуом, щоб хмара з кадила вкрила віко, що на свідченню, щоб не вмерти йому. 14І візьме крові з бичка, та й бризне з пальця свого на віко, спереду, на схід сонця; а перед віком бризне сім раз кровю з пальця свого. 15І заколе козла про жертву за гріх, що буде за людей, і внесе кров його за завісу, і чинити ме з кровю його так само, як чинив з кровю бичка, і бризне на віко нею і перед віком. 16І відправить покуту за сьвятиню задля нечистот у синів Ізрайлевих, і задля переступів їх по всім гріхам їх; і те ж саме вчинить про соборний намет, що між ними, серед нечистот їх. 17Тільки ж нікого щоб не було в соборному наметі, коли він увійде покутувати в сьвятині, аж коли вийде. І так відправить він покуту за себе і за дім свій і за всю громаду Ізрайлеву. 18І вийде до жертівника, що перед Іоуом, і відправить покуту за його; і візьме крові з бичка й крові з козла, та й положить її на роги жертівника з усіх боків. 19І бризне на його крові пальцем своїм сім раз, і очистить його та осьвятить його від нечистот синів Ізрайлевих. 20А як скінчить покуту за сьвятиню, і за соборний намет, і за жертівник, так приведе козла живого. 21І положить Арон обидві руки свої на голову козла живого та й признає над ним всі беззаконня синів Ізрайлевих і всі переступи їх, по всім гріхам їх; і положить їх козлові на голову, та й випустить його рукою певного чоловіка в степ. 22І понесе козел на собі все беззаконство їх у землю безлюдну; і випустить він козла в степ. 23І ввійде Арон у соборний намет і поздімає одіж льняну, що понадівав, як входив у сьвятиню, та й покладе її там. 24І викупає в воді тіло своє в місці сьвятому, та й надіє одіж свою; і вийде він та й принесе всепаленне своє і всепаленне людське, і спокутує за себе і за людей. 25А тук жертви за гріх пустить з димом на жертівнику. 26А той, хто вів козла на відпущенне, мусить свою одіж

випрати і тіло своє у воді скупати; потім можна йому ввійти в табір. 27А бичка, що на жертву за гріх, і козла, що на жертву за гріх, котрих кров внесено в сьвятиню на спокутованне, винесуть геть із табору, та й сплять на вогні шкіри їх, і м'ясиво їх і кал їх. 28А той, хто палити ме їх, нехай повибирає одіж свою та скупає в воді тіло своє; а потім можна йому ввійти до табору. 29І буде установою вам віковичньою: Семого місяця, на десятий день місяця, будете впокорювати душі ваші, і нічого не робити, чи землянин, чи чужинець, що пробуває між вами. 30У той бо день покутувати ме сьвященник за вас, щоб очистити вас; будете чисті Іоуом од усіх провин ваших. 31Субота на спочинок буде про вас, і мусите впокорювати душі свої: установка віковичня. 32Буде ж покутувати такий сьвященник, що його помазано, і що сьвятять його, щоб служив сьвящену службу намість отця його; вдягати меться він в шати льняні, сьвященні шати; 33І покутувати ме за сьвятиню, і за соборний намет, і за жертівник відправить покуту, і за сьвященників і за весь люд громадський, зробить покуту. 34І буде се в вас установою віковичньою, щоб роблено покуту за синів Ізрайлевих, за всі провини їх раз в рік. І вчинив Мойсей так, як заповідав йому Іоуо.

17І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до Арона та до синів його і скажи їм: Ось що заповідав Іоуо глаголючи: 3Хто б то ні був із дому Ізрайлевого, що заколов би вола, чи ягня, чи вівцю, чи козу в таборі, або хто б заколов за табором, 4Та не приніс його до входу громадського намета на жертву Іоуові перед храминою Іоуа, тому чоловікові буде полічена кров за гріх: кров пролив він, і викорениться чоловік той зміж люду свого; 5Се для того, щоб сини Ізрайлеві приносили жертви свої, що заколюють їх у чистому полі, щоб вони подавали їх Іоуові до входу в громадський намет сьвященникові, та заколювали їх як жертви мирні Іоуові. 6І кропити ме сьвященник кровю на жертівник Іоуа коло входу в соборний намет і пускати ме з димом тук про любі пахощі

ЛЕВИТ

Іоуві. 7І не приносити муть уже потім жертви ідолам, з котрими блудно ходять. Установою віковичною буде се їм у роди їх. 8І промовиш їм іще: Хто б то ні був, чи з дому Ізрайлевого, чи з приходнів, що між вами, що приносити ме всепаленне чи жертву, 9І не подасть до входу в громадський намет на приніс Іоуві, викорениться чоловік той із між людей своїх. 10І хто б то ні був із дому Ізрайлевого, чи з приходнів, що пробувають між вами, хто їсти ме яку б то ні було кров, проти людини, що їсть кров, поверну лице моє і викореню її зміж людей. 11Бо в крові душа тіла, і призначив я її для жертівника, щоб роблено покуту за душі ваші; кров бо се, що чинить покуту за душу. 12Тим же то глаголав я Ізрайлевим синам: Ні одна душа зміж вас нехай не їсть крові; і приходень, що пробуває між вами, нехай не їсть крові. 13І хто б то ні був між синами Ізрайлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить вицідити кров її, і засипати її землею. 14Бо душа кожного тіла: кров його, се душа його; і сказав я Ізрайлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто з'їсть її, викорениться. 15І всякий хто їсти ме або трупа, або те що звір розідре, чи землянин, чи приходень, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистий буде він до вечора; тоді ж стане чистий. Коли ж не повипирає її і не скупається, так нести ме на душі гріх свій.

18І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Я Іоуо, Бог ваш. 3Не будете ви ходити робом Єгипецької землі, де ви жили, і не будете ходити робом Канаан землі, куди приведу вас; і по установам тамешнім не будете жити. 4Суди мої сповняйте і установ моїх пильнуйте, щоб ходити в них. Я Іоуо, Бог ваш. 5І будете сповняти установи мої й суди мої, котрі сповняючи, чоловік жити буде. Я Іоуо. 6Ніхто не буде наближуватись до родички, щоб відкрити наготу її. Я Іоуо. 7Нагоди батька і матері не відкривати меш; вона мати твоя, не відкриєш нагоди її. 8Нагоди жінки батькової не

відкривати меш; нагота се батька твого. 9Нагоди сестри твоєї, дочки батька твого, або дочки матері твоєї, що родилась дома, чи осторонь родилась, не відкривати меш нагоди її. 10Нагоди дочки сина твого, чи дочки твоєї дочки не відкривати меш; бо се твоя нагота. 11Нагоди дочки в жінки батька твого, що родилась від батька твого, та що сестра тобі, нагоди її не відкривати меш. 12Нагоди сестри батька твого не відкривати меш; вона родичка батька твого. 13Нагоди сестри матері твоєї не відкривати меш; бо вона родичка матері твоєї. 14Нагоди брата батька твого не відкривати меш: до жінки його не наближишся, вона тітка тобі. 15Нагоди невістки твоєї не відкривати меш: вона жінка сина твого, не відкривати меш нагоди її. 16Нагоди жінки брата твого не відкривати меш; се нагота брата твого. 17Нагоди молодиці і дочки її не відкривати меш; дочки в сина її і дочки в дочки її не брати меш, щоб відкрити наготу її: родичі вони: се діло соромне. 18І жінки в купі з сестрою не брати меш, щоб ревнувала, як відкривати меш наготу її коло неї за життя її. 19І до молодиці в дні чищення її не наближувати мешся, щоб відкрити наготу її. 20А з жінкою ближнього твого не злягати мешся, щоб вишло сімя, та й опоганитись тобі із нею. 21І сімя твого не оддаси провести через огонь ради Молеха, і не паскудити меш імени Бога твого. Я Іоуо. 22І з музким полом не зляжешся, як злягаєш з жінкою; гидота бо се. 23І ні з якою скотиною не зляжешся, та й опоганишся нею; і молодиця нехай не становиться перед скотиною, щоб злучитись; се огидне паскудство. 24Не поганьтесь нічим сим: бо сим усім опоганились народи, що їх виганяю поперед вами. 25І спаскуджено землю, і покарав я провину її, і земля викинула осадників своїх. 26Тим же то допильновуйте установ моїх і присудів моїх, і не чиніте ні однієї з гидот сих, ні земляне, ні приходні, що пробувають між вами. 27Усі бо гидоти сі чинили осадники землі сієї, що були перед вами, і спаскуджено землю; 28Щоб не викинула вас земля, як опаскудите її, так як викинула народа, що був перед вами: 29Бо

ЛЕВИТ

кожне, хто чинити ме що з тих гидот, - душі, що се зроблять, викореняться із між людей своїх. 30Уце ж допильновуйте заповідей моїх, щоб не витворяли огидних привычок, що витворялись перед вами, та й щоб не опаскудились ними. Я Іоуо, Бог ваш.

19І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до дітей Ізрайлевих і скажи їм: Сьвятими ви мусите бути; я бо сьвятий, Іоуо, Бог ваш. 3Матері своєї й батька свого кожне мусить боятись; і суботи мої пильнуйте. Я Іоуо, Бог ваш. 4Не обертайтеся до ідолів, і литих богів собі не робіте. Я Іоуо, Бог ваш. 5І як приносити мете жертву мирну Іоуові, то приносить її, щоб з'єднати собі благословенне. 6В день, як будете приносити жертву, і другого дня можна вам їсти її; а що зостанеться на третій день, те спалити треба на вогні. 7Коли ж би ззіли на третій день, так се гидь, не буде вона до вподоби. 8І хто їв її, візьме на себе провину: бо сьвятиню Іоуа^а ню зневажив, і викорениться душа та зміж людей своїх. 9І коли справляєте жнива на землі вашій, то не дожинати меш до країв поля твого і не збирай колосся, що попадало. 10Так само з виноградника твого не збирати меш грони до посліднього, а грони, що попадали, не збирати меш; для вбогого і приходня покинеш їх. Я Іоуо, Бог ваш. 11І не будете красти, ні ошукувати, ні брехати одно на одного. 12І не божити метесь імям моїм льживо; бо зневажиш імя Бога твого. Я Іоуо, Бог ваш. 13Не тіснити меш ближнього твого, і не грабувати меш. Не зоставляти меш у себе на ніч до ранку наймитової плати. 14Не лаяти меш глухого, а перед сліпим не класти меш нічого, об що можна спотикнутись, а мусиш боятись Бога твого. Я Іоуо. 15Не кривдити мете на суді, і не потурати мете вбогому, і не вважати меш на особу богатого. По правді будеш судити ближнього твого. 16Не будеш обмовляти між людьми твоїми, і не вставати меш на життя ближнього твого. Я Іоуо. 17Не будеш ненавидіти брата твого в серці твому. Докори поважно ближнього твого, щоб не бути тобі винуватим за гріх

його. 18Не мстити мешся і не ворогувати меш проти синів люду твого, а мусиш любити ближнього твого, як себе самого. Я Іоуо. 19Установ моїх мусите пильнувати. Не злучувати меш твоєї скотини двох пород. Не засівати меш ниви своєї двома насіннями, і не вдягати мешся в одержину із двоякого ткання. 20І коли хто зляжеться з жінкою, а вона заручена рабиня, та зовсім не викуплена, ані випущена на волю, скарані будуть обоє; не смертю, бо вона не на волі. **21**А він мусить принести жертву за провину до входу в соборний намет, барана як жертву за провину; 22І відправить сьвященник покуту за гріх його жертвуючи барана перед Іоуом; і проститься йому гріх його, що ним провинив. 23Як же прийдете в країну та понасаджуете дерева про харчування, то вважайте перві плоди їх нечистими; три роки вони будуть про вас необрізаними, не їсти мете плоду з них; 24На четвертому ж році посьвятите все, що вродить на їх, на хвалу Іоуові: Я Іоуо Бог ваш. 25А на пятій рік можна їсти, що вродить на них, і се буде ваша користь. 26Не їсти мете нічого з кровю. Не будете ні ворожити ні замовляти. 27Не підстригати мете кругом потилиці вашої, і не псувати меш краю борода твоєї. 28І не будете робити нарізок задля мерця на тілі своїм, і не будете наколювати письма на собі. Я Іоуо. 29Не погань дочки твоєї, допускаючи її до блудування; ато стане блудувати земля та й сповниться розворотом. 30Субіт моїх пильнуйте і перед сьвятинею моєю благовійте. Я Іоуо. 31Не вдавайтесь до закланателів, і до ворожбитів; не шукайте їх, щоб не опаскудитись вам від них. Я Іоуо, Бог ваш. 32Перед сивим волосом уставати мусиш і шанувати лице старого, і боятись мешся Бога твого. Я Іоуо. 33І коли пробувати ме в тебе приходень у землі вашій, не тіснити меш його. 34Як землянин мусить бути приходень ваш, що пробуває між вами, і любити мусиш його, як себе самого; приходнями бо ви були в землі Египецькій. Я Іоуо, Бог ваш. 35І не кривдите мете в суді, в мірі, у вазі, і в насипу; 36Вірна вага, вірне камінне вагове, вірна ефа і гин вірний буде у вас. Я Іоуо,

ЛЕВИТ

Бог ваш, що вивів вас із Єгипецької землі. 37І мусите пильнувати усіх установ моїх, і всіх присудів моїх, і сповняти їх. Я Іоуо.

20І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до синів Ізрайлевих: Хто б ні був зміж синів Ізрайлевих, чи з приходнів, що пробуває в Ізраїля, такий, що оддавати ме насінне своє Молехові, скарати його смертю; люде країни тієї мусять побити його каміннем. 3І сам я поверну лице моє проти чоловіка того, і викореню його зміж людей його; бо дітей своїх він оддав Молехові, щоб опаскудити імя сьвятині моєї. 4Коли земляне заплющять очі свої на того чоловіка, як оддавати ме з дітей своїх Молехові, та й не схоче стратити його, 5Так поставлю моє лице проти чоловіка такого, і проти роду його, та й викореню його й усіх, що блудували слідом за ним, щоб слідом за Молехом блудувати; викореню їх зміж людей їх. 6І душа, що обернулась до закленателів мертвих і до ворожбитів, щоб слідом за ними блудувати, оберну лице моє проти душі тієї, та й викореню її спроміж люду її. 7Осьвятуйте ж себе й бувайте сьвятими, бо я, Іоуо, Бог ваш. 8І пильнуйте установ моїх, і сповняйте їх. Я Іоуо, що осьвятив вас. 9Бо кожний, хто лає батька свого й матір свою, того мусять скарати смертю; батька свого й матір свою лаяв, кров його на йому. 10І коли чоловік робить перелюб із заміжною жінкою, коли робить перелюб з жінкою ближнього свого, смертю мусять скарати перелюбника й перелюбницю. 11І такий, що лежати ме з батьковою жінкою; наготу батька свого відкрив він, обоє їх смертю карати муть; кров його на обох їх. 12І такий, що лежати ме з невісткою своєю, смертю скарати мусять їх; огидно опоганили себе; кров їх на них. 13І коли чоловік з чоловіком зляжеться, так як злягається з жінкою, гидоту вкоїли обоє; смертю мусять їх скарати; кров їх на них. 14А коли чоловік бере жінку собі й матір її, се плюгаство; огнем нехай спалять і його і їх, щоб не було розвороття між вами. 15І як чоловік зляжеться із скотиною, смертю такого мусять скарати, а скотину мусите

вбити. 16І жінка, що наблизиться до якої скотини, щоб злучитись з нею, вбити мусиш їх, жінку й скотину; мусять вони згинуті, бо кров їх на них. 17І коли чоловік возьме сестру свою, дочку батька або дочку матері своєї, та й побачить наготу її, а вона побачить наготу його; паскудний се вчинок, і викоренять їх обох перед очима всього люду їх; наготу сестри своєї відкрив; мусить понести кару за гріх свій. 18І як чоловік ляже з жінкою під час недуги її, та й одкриє наготу її, криничину її одкрив, і вона відкрила криничину крові своєї; обох їх викоренити зміж людей їх. 19І нагоди в сестри матері твоєї і сестри батька твого не відкривати меш; бо хто се зробить, той відкриє родичку свою; нехай вони гріх свій несуть. 20І коли чоловік ляже з жінкою дядька свого, наготу дядька свого відкрив він; понесуть вони кару за гріх свій, бездітними помруть. 21І коли возьме чоловік жінку брата свого, то се нечисть; наготу брата свого відкрив; бездітними помруть. 22Оце ж пильнуйте моїх установ, і всіх присудів моїх, і сповняйте їх, щоб не звергла земля вас, де приведу вас жити. 23І не ходіте в установах народів, що перед вами проганяти му; бо все те коїли вони, та й поробились гидкими мені. 24І казав я вам: Ви візьмете займище їх, і я оддам вам в державу землю текущу молоком та медом. Я Іоуо, Бог ваш, що вас повилучував із народів. 25Оттим же то розбирайте між скотиною чистою й нечистою, і між птаством чистим і нечистим, і не робіте себе гидкими скотом і птаством і всім, що метушиться на землі, що я вилучив вам як нечисте. 26І будете ви передо мною сьвятими, я бо сьвятий, я Іоуо, і я вилучив вас ізміж інших народів, щоб ви були моїми. 27Оце ж коли чоловік або жінка будуть заклинати помершого або ворожити, то нехай скарають їх смертю; каміннем нехай побють їх; кров їх на їх.

21І рече Іоуо Мойсейові: Промов до сьвященників, синів Аронових, і скажи їм: Ніхто з них нехай не опоганюєть себе, доторкаючись до помершого з людей своїх; 2Тільки хиба що се родина його, серцем близька йому: мати його, та

ЛЕВИТ

батько його, та син його, та дочка його, та брат його, 3Та сестра його дівця, що близька йому і що не було в неї чоловіка: задля них можна сьвященникові опоганитись, доторкнувшись. 4Нехай не опоганює себе, як громадський муж між народам своїм, доторкаючись до помершого якого, щоб не стати нечистим. 5Не робити муть сьвященники лисини на голові в себе і краю борід своїх не стригти муть, і на тілі в себе нарізок не робити муть. 6Сьвятими мусять бути перед Богом своїм, і не зневажать імени Бога свого, вони бо приносять огню жертву Іоуві, хліб Бога свого; тим і мусять бути сьвятими. 7Блудниці або обезчещеної не брати муть собі за жінку і роздведеної з чоловіком своїм жінки не брати муть; сьвятий бо сьвященник перед Богом своїм. 8І вважай його за сьвятого, він бо хліб Бога твого приносить. Сьвятим він буде про тебе: бо я сьвятий, Іоуо, що сьвятить вас. 9І коли дочка в которого сьвященника обезчестить себе, ставши блудницею, то обезчестила вона тим батька свого; огнем треба спалити її. 10А великий сьвященник між братами своїми, той, що на голову йому злито миро, і що осьвячено його, щоб надіти сьвяті шати, не буде відкривати голови своєї, і не дерти ме він одіжи своєї. 11І до жадного мерця не приступати ме; ні задля батька свого, ні задля матері своєї не буде опоганювати себе. 12І нехай не виходить із сьвятині, і не зневажає сьвятині Бога свого; бо посьвят помазання Божого на йому. Я Іоуо. 13І мусить він діву за жінку собі брати. 14Вдовицю й розвідку і збезчещену, і блудницю, сих не брати ме, а діву з земляцтва свого мусить взяти за жінку. 15І не збезчестить він свого насіння в земляцтві своїму; я бо Іоуо, що сьвятить його. 16І рече Іоуо Мойсейові: 17Промов до Арона і скажи: Хто б ні був із насіння твого в родах їх, що в його хиба в тілі, нехай не приступає, щоб приносити хліб Бога свого; 18Кожен бо, в кого є хиба яка, такому не можна приступити, чи сліпий чоловік буде, чи кульгавий, чи кирпатий, чи нечумазний, 19Або такий, в кого переломлена нога, чи переломлена рука, 20Чи

горбатий, чи миршавий, чи з більмами на очах, чи коростявий, чи лишаюватий, чи з роздавленими яйцями. 21Кожний з роду Арона, сьвященника, у кого на тілі хиба яка, не може приступити, щоб приносити огняні жертви Іоуві; сказа у його, не приступати ме, щоб приносити хліб Бога свого. 22Хліб Бога свого в сьвятині від великої сьвятощі і від сьвятощі можна йому їсти; 23Тільки до завіси нехай не приступає, і до жертівника нехай не приступає, бо в його сказа на тілі, так щоб не зневажив сьвятині моєї: я бо, Іоуо, осьвячую її.

22І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до Арона й до синів його, щоб оглядно держали себе перед сьвятими приносами синів Ізрайлевих, що посьвячують для мене, та не зневажали імени сьвятині моєї. Я Іоуо. 3Скажи їм: Хто б то ні був у ваших родах, кожен з насіння вашого, що приступати ме до сьвятощів, що посьвячують сини Ізрайлеві Іоуві, а нечисть його буде на йому, викорениться душа та від лица мого. Я Іоуо. 4І кожний з насіння Аронового прокажений, або течивий, не їсти ме сьвятих приносів, аж стане чистим. А хто торкнеться такого, що через трупа став нечистим, або такого в кого стікає насінне; 5Або хто торкнеться об повзаючу животину, через котру стане нечистим, або об чоловіка, через котрого стане нечистим від якої нечистоти, що на йому: 6Хто торкнеться об їх, нечистим стане до вечора; і неможна йому їсти сьвятого, але він мусить викупати тіло своє в воді. 7А зайде соньце, то чистим стане; і можна йому потім їсти сьвяте, бо се хліб його. 8Падла й що звір розідре, не їсти ме, щоб неопоганитись. Я Іоуо. 9І сповняти муть повеління мої, щоб не взяти на себе гріха і не вмерти за те, що зневажать їх. Я Іоуо, що сьвятить їх. 10І ніякий приходень не їсти ме сьвятого; хто в комірні в сьвященника або наймит його, неможна йому їсти сьвятого. 11А коли сьвященник купить раба за срібло, можна йому їсти з того; і ті, що родились у домівці його, можуть їсти. 12І коли дочка сьвященника буде за приходнем, то не їсти ме жертви,

ЛЕВИТ

св'ятого приношення. 13 Коли ж дочка священника повдвіє чи розведеться з чоловіком, і дітей в неї нема, і вернулась вона в дім батька свого, як замолоду, батьківський хліб їй можна їсти. Нікому ж приходневі не можна їсти його. 14 І коли хто ненароком з'їсть св'ятого, нехай до його надбавить п'ятину того тай оддасть священникові вкупі з св'ятим. 15 І нехай ніхто не зневажає нічого св'ятого в синів Ізраїлевих, що приносять Іоуві. 16 І сим робом не беруть на душу гріха, що їдять св'ятощі їх. Я бо Іоуо, що освячую їх. 17 І рече Іоуо Мойсейові: 18 Промов до Арона й до синів його і до всіх синів Ізраїлевих, і скажи їм: Хто б то ні був із дому Ізраїлевого, чи з приходнів в Ізраїлі, що приносити ме жертву свою, чи по якій обітниці своїй, чи по добрій волі приносять дари Іоуві на всепаленне, 19 То, щоб залюбки було воно прийнято, треба приносити без скази, самця із скотини чи з овечок чи з кіз. 20 Нічого, що має хибу, не приносити мете його; бо не буде на благоволенне Боже про вас. 21 І хто приносить жертву мирну Іоуві, щоб сповнити обітницю, чи то приніс добровільний, із скоту або з овечок: без скази мусять бути про благоволенне; не має бути жадної хиби в йому. 22 Сліпого або зраненого, або надверженого, або таке, що болячки в його, або коростявого, або паршивого, такої животини не приносити мете Іоуві і не подавати мете їх на огню жертву на жертівник. 23 А бика або барана, в якого один член або за довгий або за короткий, такого можна тобі принести як дар добровільний; але на обітницю не годиться таке. 24 І животини, в якій яйці роздавлені або розбиті, або вирвані або вирізані, не приносити мете Іоуві, і в землі вашій не чиніте такого. 25 І з рук чужениць не приносити мете хліб Бога вашого зо всього того; бо на всьому тому надверженне і сказа їх; не будуть вони у благоволенне Боже про вас. 26 І рече Іоуо до Мойсея, кажучи: 27 Теля, чи ягня, чи козля, як вродиться, так нехай пробуде сім день при матері своїй; а з восьмого дня і потім буде залюбки на жертву всепалення Іоуві. 28 Чи то буде корова,

чи вівця, не будете заколювати її одного дня разом з маленьким її. 29 І як приносити мете жертву подячну Іоуві, то приносіть її так, щоб була Богу залюбки про вас: 30 Того самого дня треба з'їсти її; не зоставляйте нічого до ранку. Я Іоуо. 31 І пильнуйте заповідей моїх і сповняйте їх. Я Господь. 32 І не зневажати мете імені св'ятого мого, щоб св'ятим бути мені серед синів Ізраїлевих. Я Іоуо, що св'ятить вас, 33 Що вивів вас із Єгипецької землі, щоб бути вам Богом. Я Іоуо.

23 І рече Іоуо Мойсейові: 2 Промов до синів Ізраїлевих та скажи до них: Се св'ята Іоуа, що обявите їх зборами св'ятими; мої празники, такі: 3 Шість день можна вам робити діло, а смого дня субота на спочинок, св'ятий збір. Ніякого діла не робити мете. Спочинок се про Іоуа по всіх осадах ваших. 4 Ось св'ята Господні, св'яті збори, що будете скликати їх призначеного часу: 5 Первого місяця, на чотирнайцятий день місяця, між двома вечорами, паска Іоуві. 6 А на п'ятнайцятий день того ж місяця св'ято опрісноків Іоуві; сім день опрісноки їсти мете. 7 На первий день св'яті збори будуть у вас. Ніякої роботи не робити мете. 8 Та приносити мете огню жертву Іоуві сім день; на семий день св'яті збори, ніякої роботи не робити мете. 9 І рече Іоуо Мойсейові: Промов до синів Ізраїлевих і кажи до них: 10 Як прийдете в землю, що я оддаю вам, і жати мете жниво її, так мусите подавати снопа первоплоду жнива вашого священникові; 11 І принесе він снопа перед Іоуом, щоб залюбки прийнято від вас; на другий день після суботи принесе він його. 12 І дня того, як будете приносити снопа, мусите жертвувати ягня без скази, однолітка на всепаленне Іоуві, 13 І хлібну жертву його: дві десятині ефи муки, змішаної з олією; огняна жертва Іоуві, пахощі любі; і жертву ливну його: вина четв'яку гина. 14 Ні хліба, ні зерна піджареного, ні зерна сирого не їсти мете до того самого дня, поки не принесете жертівного дару Богу вашому: Устав се віковичний в родах ваших в усіх осадах ваших. 15 І будете лічити собі від другого

ЛЕВИТ

дня послі суботи, від того дня, як принесли снопа в жертву гойдану, сім повних тижнів. 16До другого дня послі севої суботи відлічите собі пятьдесят днів; та й принесете нову хлібну жертву Іоуві. 17Із осад ваших подасьте два хліби на гойдану жертву; із двох десятин ефи муки пшеничної вони будуть, квашеними спечені будуть; як первоплід Іоуві. 18І принесете з хлібом семеро ягнят без скази однолітків, та бичка одного, та два барани, на огню жертву Іоуві будуть вони, та жертву хлібну і жертву ливну до них: огняна жертва, любі пахощі Іоуві. 19І принесете козла одного на жертву за гріх та двоє ягнят однолітків на жертву мирну. 20І священник принесе їх з первоплодом хлібним та з двома ягнятами як жертву гойдану перед Іоуом; сьвяте вони будуть Іоуві про священника. 21І обявите того ж самого дня, сьвяті збори будуть в вас. Ніякої роботи не робити мете. Установа віковичня в усіх осадах ваших. 22І як збираете жниво в своїй землі, так не дожинати меш країв поля твого, і колоссе, що попадає, не збирати меш. Убогому та захожому залишиш їх. Я Іоуо, Бог ваш. 23І рече Іоуо Мойсейові: 24Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Місяця сегого, на перший день місяця, мусить у вас бути відпочинок, споминки гуку рогового, сьвятий збір. 25Ніякої роботи не будете робити, а приносити огняні жертви Іоуві. 26І рече Іоуо Мойсейові: 27А десятый день того сегого місяця буде день премиренья. Сьвяті збори будуть у вас, і будете впокорювати душі ваші й приносити огняні жертви Іоуві. 28І ніякої роботи не робити мете в той самий день; бо се день премиренья, щоб робити покуту за вас перед Іоуом, Богом вашим. 29Тим же то всяка душа, що не впокорювати меться того дня, викорениться зміж люду свого. 30І всяка душа, що робити ме яке б то ні було діло в той день, викореню ту душу зміж люду її. 31Ніякого діла не робити мете: установа віковичня в роди ваші по всіх осадах ваших. 32Суботою на спочинок він буде в вас, і будете впокорювати душі ваші; з вечора девятого дня того місяця, від

вечора до вечора, будете сьвяткувати суботу вашу. 33І рече Іоуо Мойсейові: 34Промов до синів Ізрайлевих і скажи: На пятнайцятий день сего місяця сегого сьвято кучок, сім день Іоуві. 35Первого дня сьвяті збори. Ніякої роботи не робити мете. 36Сім день приносити мете огню жертву Іоуві; восьмого дня будуть сьвяті збори, і принесете огню жертву Іоуві: се сьвяточні сходини, не робити мете жадної роботи. 37Се празники Іоуа, що звати мете сьвятими зборами, щоб приносити огняні жертви Іоуві, жертву всепалення і жертву хлібну, жертву заколену і ливну, кожне свого дня: 38Опріч собіт Іоуа, і опріч приносів ваших, та й опріч усіх обітниць ваших, і опріч добровільних дарів ваших, що даєте Іоуві. 39А на пятнайцятий день сегого місяця, як позбираете вроджай із землі, сьвяткувати мете сьвято Іоуа сім день; у первий день буде відпочинок і в восьмий день відпочинок. 40І поберете собі віття з гарного дерева, гілля пальмового, і гілля широколистоного дерева, та вербового, що понад бурчаками, і веселити метесь перед Іоуом, Богом вашим, сім день. 41І сьвяткувати мете се сьвято Іоуві сім день що року: установа віковичня в роди ваші; сегого місяця сьвяткувати мете се. 42У кучках жити мете сім день; кожен землянин Ізраїльський жити ме в кучках; 43Про те, щоб знали роди ваші, що в кучках оселив я синів Ізрайлевих, як вивів їх з Египецької землі. Я Іоуо, Бог ваш. 44І обявив Мойсей сьвята Іоуа перед синами Ізрайлевими.

24І рече Іоуо Мойсейові: 2Скажи синам Ізрайлевим принести тобі олії оливної, забиваної, чистої на сьвітло, щоб без перестанку горіли ляmpi. 3З надвору завіси сьвідчення в соборному наметі ставляти ме їх Арон з вечора до ранку перед Іоуом повсячасно: установа віковичня в роди ваші. 4На сьвітильнику чистому ставляти ме ляmpi перед Іоуом повсячасно. 5І візьмеш муки пшеничної та й спечеш із неї дванайцять коржів; по дві десятині ефи нехай буде в одному коржі. 6І покладеш їх двома рядами, по

ЛЕВИТ

шість до ряду, на чистому столі перед Іоуом. 7І класти меш на кожен ряд їх ладан чистий, щоб на хлібі він був часткою на спомин, на огняну жертву Іоуові. 8Що суботи приготувляти ме його перед Іоуом од синів Ізрайлевих на ознаку віковичнього завіту. 9І буде він Аронові й синам його, і їсти муть вони його в сьвятому місці; бо се про них сьвята над сьвяту із огняних жертв Іоуа: установа віковичня. 10І вийшов син якоїсь Ізраїльки; се був син одного Египтія посеред синів Ізрайлевих, і почав сваритись в таборі син Ізраїльки з одним чоловіком Ізраїльським. 11І хулив син Ізраїльської жінки імя Боже, та й кляв його. І приведено його до Мойсея. Імя матери його Селомита Дибріївна, з роду Данового. 12І віддано його під сторожу, щоб обявлено їм волю Іоуа. 13І рече Іоуо Мойсейові: 14Виведи поганця геть з табору, і нехай усі хто чув, покладуть руки свої на голову йому, та й нехай вся громада вбє каміннем його. 15До синів же Ізрайлевих промовиш і скажеш: Хто б то ні був, що клясти ме Бога свого, гріх свій він нести ме. 16А хто хулить імя „Іоуо“, того зараз скарати смертю, уся громада мусить окаменувати його; чи приходень, чи землянин: як скаже хулу на імя Господне, мусить вмерти. 17І хто вбє яку людину, і того скарати смертю. 18А хто вбив скотину, мусить вернути за неї: життя за життя. 19І хто вшкодить ближнього свого, що він учинив, те й йому нехай учинять. 20Перелом за перелом, око за око, зуб за зуб: як він ушкодив людині, так і йому нехай ушкодять. 21Тим же то хто вбив скотину, мусить вернути за неї, а хто вбив людину, мусить бути вбитий. 22Одно право буде в вас, як для приходня, так і для землянина; я бо Іоуо, Бог ваш. 23І промовив Мойсей синам Ізрайлевим, що мусять вони вивести поганця геть із табору та й закидати каміннем; і вчинили сини Ізрайлеві так, як заповідав Іоуо Мойсейові.

25І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Як прийдете в землю, що я оддаю вам, так мусить земля сьвяткувати суботу Іоуові. 3Шість

літ засівати меш поле твоє, і шість літ обрізувати меш виноградник твій, і збирати меш уроджай землі. 4Семий же рік буде субота на відпочинок землі, субота Іоуові; поля твого не засівати меш і виноградника твого не обрізувати меш. 5Що само собою послі жнив твоїх уродить, не жати меш, грон у винограднику твому необрізаному не збирати меш; рік відпочинку буде про землю. 6І буде субота землі на харч про вас, тобі й слугі твому, і рабині твоїй, і наймитові твому, і комірникові твому, що в тебе пробуває; 7І скотині твоїй, і зьвірині, що на землі твоїй, буде ввесь уроджай її на харч. 8І лічити меш собі сім собітніх років, сім раз сім літ, так що час сімох собітніх років буде тобі сорок і девять років. 9І прикажеш трубити в трубу місяця сегого на десятый день; в день премиренья прикажеш трубити в труби по всій землі вашій. 10І сьвяткувати мете пятидесятий рік, і оголосите волю по країні всім осадникам її. Гучний рік се буде в вас, і вертати ме кожний з вас в державу свою, і кожний до роду свого вертати мете. 11Яко ювілейний рік буде в вас пятидесятий рік. Не будете сіяти, ні збирати того, що само вродиться, і не збирати мете з виноградника непідрізуваного; 12Бо се ювілейний рік: сьвятим він мусить бути в вас; просто з поля їсти мете уроджай його. 13В ювілейний рік мусить кожний вертати до свого маєтку. 14А коли що продаєш ближньому твому, чи купуєш із руки в ближнього твого, не будете тиснути один в одного. 15Вважаючи на лічбу років послі ювілейного року, будеш купувати в ближнього твого, по лічбі жнивних років продавати ме він тобі. 16Чим більше років, тим більшу ціну поставиш йому, і чим меньше років, тим меньшу ціну поставиш йому; бо лічбу жнив продає він тобі. 17Тим же то не будете вимагати надто один в одного, а боятись Бога твого; Я бо Іоуо, Бог ваш. 18І будете сповняти встанови мої і пильнувати присудів моїх, і жити мете на землі з упокоєм. 19І давати ме земля плоди свої і їсти мете до наситу, і жити мете на їй з упокоєм. 20І коли казати мете: Що їсти мемо сегого року? Ми ж не сіємо і не

ЛЕВИТ

збираємо вроджаю нашого, 21Я послати му благословенне моє на вас в році шестому, щоб зродило на три роки; 22І як посієте на восьмий рік, то їсти мете ще з попереднього вроджаю; аж до девятого року, покіль прийде вроджай його, їсти мете з попереднього. 23А землі не продавати мете на віки, бо земля моя; приходні бо і комірники ви в мене. 24Тим же по всій землі вашої власності мусите дозволяти викуп землі. 25Коли з'убожіє твій брат і продасть свою власність, то нехай прийде купець, його близький родич, і викупить, що продав брат його. 26А коли нема в людини такого, щоб викупив, та руки його зароблять, і стане за що викупити, 27Так мусить порахувати роки проданого й вернути лишне чоловікові, якому продав, і вернеться так до власності своєї. 28Коли ж руки його не придбають, щоб стало чим заплатити йому, так нехай продане буде в руці того, хто купив, до ювілейного року, і буде воно вільне в ювілейному році, і вернеться йому власність його. 29І коли хто продасть хату в утвердженому місті, так можна йому викупити її до кінця року від часу продажі. 30Цілий рік можна йому викупити її. Коли ж не викуплять до кінця повного року, так буде хата, що в утвердженому місті, на завсіди власність того, хто купив її, в роди його; не буде вільною ювілейного року. 31Хати по селах, що неутвержені навкруги, будуть нарівні з полями землі; буде для них право викупу, і в ювілейному році виходити муть вільними. 32Що ж до міст Левітів, та хат по містах їх, по всяк час можна викуплювати Левітам. 33А коли ніхто з Левітів не викупить, так у ювілейному році буде вільна продана хата в місті власності його; хати бо в містах Левітів їх власність між синами Ізрайлевими. 34І оболоня кругом міст їх не можна продавати, бо се власність їх віковичня. 35І коли зубожіє брат твій і він опустить руки при тобі, мусиш допомогти йому; як приходень і комірник, жити ме при тобі. 36Не брати меш із його чиншу і лихви, а будеш боятись Бога твого щоб можна жити братові твому при тобі. 37Грошей не позичати меш йому на

чинш, і не давати меш йому поживи на лихву. 38Я Іоуо, Бог твій, що тебе вивів із Египецької землі, щоб оддати вам Канаан землю, і бути в вас Богом. 39І коли з'убожіє твій брат при тобі і продасться тобі, не поставиш його до невільничої роботи; 40Як наємник, як комірник мусить він бути при тобі; до ювілейного року робити ме в тебе. 41І вийде на волю від тебе й діти його, та й вернеться до родини своєї, і до батьківщини своєї вернеться. 42Вони бо слуги мої, що вивів я із Египецької землі; неможна продавати їх, як продають невільників. 43Не панувати меш над ними жорстоко, і мусиш боятись Бога твого. 44Що ж до раба твого і до рабині твоєї, що буде в тебе; нехай будуть із народів, що кругом вас; від них будете купувати рабів і рабинь. 45Так само й з дітей комірників, що пробувають у вас, можна вам купувати із їх родини, що при вас, котру породили вони в землі вашій; і будуть вони вам у власність, 46І зоставляти мете їх дітям вашим після вас, щоб мали їх як власність. Ті служити муть на віки; над братами ж вашими, синами Ізрайлевими, не панувати мете жорстоко один над другим. 47І коли руки чужениці або комірника твого придбають яке добро, а брат твій з'убожіє при йому та й продасться чужому або комірникові твому, чи кому з родини чужениці, 48Так послі того, як він продався, мати ме право викупу свого; одному з братів його можна викупити його. 49Або син дядька його викупить його, або хто з найближшої родини його нехай викупить його; або коли руками що заробить, сам нехай викупиться. 50І полічиться він з тим, хто купив його, від року продажі до року ювілейного, а ціна, за котру продався, буде відповідна лічбі років; як наємник полічить він йому дні свої. 51Коли ще багачко років, то мусить вернути відповідний викуп свій із грошей, що за них куплено його; 52Коли ж мало зостанеться років до року ювілейного, так нехай розлічиться з ним: відповідно до років своїх верне викуп свій. 53Як наємник буде він із року в рік при йому; не панувати ме він над ним жорстоко перед очима твоїми. 54І коли не викупиться таким робом,

ЛЕВИТ

так вийде на волю в році ювілейному, сам і діти його з ним. 55Бо мої раби сини Ізрайлеві, вони мої раби, що я вивів їх із Єгипецької землі. Я Іоуо, Бог ваш.

26 Не будете робити собі балванів, ні вирізувати образів, ні ставити стовпів, і каменів з образами не ставляти мете в землі вашій, щоб перед ними бити поклони. Я Іоуо, Бог ваш. 2Суботи мої мусите держати, і в сьвятині благовіти. Я Іоуо. 3Коли будете ходити в установах моїх і будете заповіді мої хоронити і сповняти, 4То давати му вам дощі у свій час, і родити ме земля жниво своє і дерево приносити ме плоди свої. 5І час молочення тревати ме в вас до збору виноградини, а збір виноградини тревати ме до сїйби; і їсти мете хліб ваш до насити і жити мете з упокоєм у землі вашій. 6І дам я мир в країні, і лежати мете собі, і ніхто не буде непокоїти вас; і вигублю хижого звіра в країні, і меч не проходить ме по землі вашій. 7І будете гонити ворогів ваших, і падати муть вони од меча перед вами. 8І пятеро вас гнати ме сотню, а сотеро вас гнати ме десять тисяч, і падати муть вороги ваші од меча перед вами. 9І обернусь до вас, і страшними зроблю вас, і намножу вас, і держати му завіт мій з вами. 10І будете їсти давнолітні плоди, і прятати давнолітне перед новим. 11І поставлю храмину мою посеред вас, і не гидувати ме вами душа моя; 12І ходити му проміж вами, і буду вашим Богом, а ви будете моїм людом. 13Я Іоуо, Бог ваш, що вас вивів із Єгипецької землі, щоб ви не були підневолені їм; і розірвав я зазвори ярма вашого, і дав вам ходити випроставшись. 14Коли ж не послухаєте мене і не будете сповняти всіх заповідей моїх, 15І коли зневажите установи мої, і гордувати ме душа ваша присудами моїми, так що не сповняти мете всі заповіді мої і зломите заповіт мій; 16Так я зроблю те саме з вами: я допущу на вас страх, сухоти і пропасницю, від якої почорніє в очах і душа зомліє; і сіяти мете марно насінне ваше, вороги бо ваші пожеруть його. 17І поставлю лице моє проти вас, і побють вас вороги ваші; і запанують над вами ненавидники ваші, і втікати мете,

хоч ніхто не буде гонити за вами. 18Коли ж і тоді не послухаєте мене, так усемо побільшу кари ваші за гріхи ваші. 19І зломлю пиху потуги вашої, і зроблю небо над вами як залізо, а землю вашу як мідь. 20І будете марнувати силу вашу, і не давати ме земля ваша жнива свого, а дерево на полі вашому не давати ме плоду свого. 21А коли йти мете проти мене й не схочете слухати мене, так усемо побільшу кари за гріхи ваші. 22І пущу зьвірину польову на вас, що вигубить дітей ваших, і пожере скотину вашу, і вас поменьшить, та й опустіють шляхи ваші. 23Коли ж і після сього не покаетесь та йти мете проти мене, 24Так і сам я йти му проти вас, і сам я побю вас усемо за гріхи ваші. 25І допущу на вас меча, що помститься за завіт; а коли позабираєтесь у городи ваші, то пішлю морову кару серед вас, і віддам вас в руки ворогові. 26Як зломлю підпору вашу, хліб, тоді пекти муть хліб ваш десятеро молодниць в одній печі, і віддавати муть вам хліб після ваги; і ви їстимете, та й не наїдати метесь. 27Коли ж і після сього не послухаєте мене да йти мете проти мене, 28Так у палкому гніву йти му проти вас, і карати му вас усемо за гріхи ваші. 29І їсти мете тіло синів ваших, і тіло дочок ваших їсти мете, 30І зруйную високості ваші, і розібю стовпи ваші соняшні, та й кину трупа вашого на трупа ідолського, і гидувати ме душа моя вами. 31І зроблю городи ваші пустками, і спустошу сьвятоці ваші, і не прийму любих пахощів ваших. 32І спустошу країну вашу, так що й вороги ваші з'жахнуться, що пробувають у їй. 33І самих вас розпрошу проміж народами, і з мечем пожену за вами; і опустіє земля ваша, а городи ваші обернуться в руїну. 34Тоді буде собота на землі по всі дні опустіння її, а ви самі опинитесь у землі ворогів ваших; тоді лежати ме земля облогом, і втішати меться своїми соботніми часами. 35По всі дні опустіння свого спочивати ме вона, через те, що не віддихала в суботи ваші, як жили ви на їй. 36А хто останется з вас, на того серце наведу страх в землі ворога його: і гнати ме його шелест летючого листу, і втікати ме, як

ЛЕВИТ

втікають від меча, і падати ме, хоч ніхто не гнати меться за ним. 37І будуть падати одно через другого, наче перед мечем, хоч ніхто не гнати ме їх; і не буде в вас снаги, щоб остоятись перед ворогами вашими. 38І погибнете між народами, і пожере вас ворожа земля; 39Хто ж останеться з вас, ті потануть в беззаконнях своїх по ворожих землях, і в беззаконнях батьків своїх вкупі з ними. 40І будуть тоді признаватись вони в беззаконнях своїх і в беззаконнях батьків своїх, котрими спроневірились мені, та що йшли проти мене, 41Та, що й я йшов проти них, і загнав їх у землю ворогів їх. А коли тоді впокориться необрізане серце їх, і вони спокутують беззаконня свої, 42То я спогадаю завіт мій з Яковом, і також завіт мій з Ізааком, і завіт мій з Авраамом спогадаю, і землю спогадаю. 43Бо опустіє після них земля, і втішати меться соботніми часами своїми в час опустіння свого без них; самі ж вони приймати муть кару за беззаконня свої, через те, так через те, що судами моїми погордували і душа їх установами моїми гидувала. 44Тільки ж і тоді, як пробувати муть вони в землі ворогів своїх, не відкину їх від себе і не зогиджу їх собі так, щоб їх вигубити та зломити завіт мій з ними; я бо Іоуо, Бог їх. 45Ні! Спогадаю задля їх же самих завіт мій з предками їх, що вивів їх із Єгипецької землі перед очима народів, щоб їх Богом бути. Я Іоуо. 46Се установи, й присуди, і закони, що постановив Іоуо проміж собою й сионами Ізрайлевими на Синай горі, через Мойсея.

27І рече Іоуо Мойсейові: 2Промов до дітей Ізрайлевих і скажи їм: Коли хто небудь робить обітницю, то по цінуванню твому нехай будуть посьвячені душі Іоуові. 3Цінуванне ж твоє нехай буде: Чоловіка од двацятьох років і до шістьдесятьох ціна його пятьдесять секлів срібла, по секлям сьвятині. 4А як жінка, то буде ціна твоя трийцять секлів; 5А як од пяти років до двацяти років, так ціна твоя для мужького полу буде двацять секлів, а для женського у трийцять секлів; 6А як од одного місяця до пятох

років, так ціна твоя буде для хлопчика пять секлів, а ціна твоя для дівчатка три секлів срібла; 7А як же кому шістьдесять років або він старший, так ціна твоя, коли се чоловік, пятнайцять секлів, а як жінка, десять секлів. 8Коли ж той, що робить обітницю, не спроможеться дати по твому цінуванню, так поставити його перед сьвященником, і цінувати ме його сьвященник; по мірі того, що може дати той, хто робить обітницю, нехай цінує його сьвященник. 9А коли се скотина, з тих, що приносять в жертву Іоуові, так усяке, що буде дане Іоуові, сьвятим стане. 10Нехай не переміняє її і не міняє ситу на захарчовану, чи захарчовану на ситу; а коли ж таки замінить скотину за скотину, так і ся й та стануть сьвятими. 11А коли буде яка нечиста скотина, що не приносять в жертву Іоуові, так нехай поставити скотину перед сьвященником, 12Та й оцінить сьвященник, чи годиться вона, чи не годиться. 13Як оцінить її сьвященник, так і мусить бути. Коли ж би хто схотів викупити її, так нехай додасть п'ятину до ціни твоєї. 14І коли хто присьвятить дім свій, як сьвятину Іоуові, оцінить його сьвященник, чи годиться, чи ні. 15Як сьвященник оцінить, так воно й мусить бути. Коли ж той, хто присьвятить, та схоче викупити дім свій, так мусить додати ще п'ятину гроша по цінуванню твому, і буде його. 16А коли частину поля свого присьвячує хто Іоуові, так оціниш по мірі висіву його. За один гомер висіву ячменю ціна пятьдесять секлів срібла. 17Коли від ювілейного року присьвятить поле своє, зостанеться воно по цінуванню твому. 18А коли по ювілейному році присьвятить поле своє, так сьвященник полічить йому гроші, по мірі літ, що остались до ювілейного року, і се буде убавлено від ціни твоєї. 19Коли ж той, хто присьвятить, та схоче викупити поле, так наддати мусить п'ятину срібла по цінуванню твому, і останеться воно за ним. 20А коли не викупить поля, або продасть поле другому чоловікові, так неможна буде знов викупити його; 21І буде поле, як вийде вільне в ювілейному році, сьвяте Іоуові, як поле присьвячене; буде воно сьвященникові як власність

ЛЕВИТ

його. 22А коли присвятить Іоуві поле куплене, що не належить до власного поля його, 23Так нехай полічить йому сьвященник, скільки по цінуванню його виходить до ювілейного року; і віддасть він цінуванне твоє того дня, яко сьвяте Іоуві. 24В ювілейному році вернеться поле знов до того, в кого він купив його, до того, чия земля властиво була. 25А всяка ціна твоя буде секлями сьвятині; дваццять гер на одну секлю. 26Тільки первака від скотини, що вже як первородний належить Іоуві, не присьвячувати ме ніхто. 27Коли ж скотина нечиста, так мусить викупити її по цінуванню твому, наддавши до неї п'ятину; як же не викупить, так продасться вона по цінуванню твому. 28Тільки все обречене, що хто присьвятить Іоуві, усе, що його, чи людина, чи скотина, чи поле його власності,

неможна продавати ні викуплювати; все що обречене, пресьвяте Іоуві. 29Усе присьвячене, що буде присьвячене від людей, не можна викупити; заколене мусить бути. 30І всяка десятина на землі, від насіння землі, від плодів з дерева, буде Іоуві; сьвяте Іоуві. 31Коли ж хто схоче викупити яку десятину свою, так п'ятину її мусить ще додати до неї. 32А всяка десятина з буйної і дрібної скотини, з усього, що проходить під палицею пастуха, десята скотина буде сьвятим Іоуві; 33Нехай не розбирають, чи годиться чи не годиться, і нехай не переміняють її; коли ж таки перемінять, так і вона сама й та, що нею замінено, стане сьвятим Господеві; не можна її викупити. 34Се заповіді, що заповідав їх Іоуо Мойсейові про синів Ізрайлевих на Синай горі.